

NEAUTORIZIRANI TRANSKRIPT
17. SJEDNICE DOMA NARODA
PARLAMENTARNE SKUPŠTINE BOSNE I HERCEGOVINE
održane 28.01.2004.sa početkom rada u 11:10

PREDSJEDAVAJUĆI
MUSTAFA PAMUK

Poštovani delegati, vaše ekscelencije, poštovani gosti, predstavnici sredstava informisanja, sve vas lijepo pozdravljam i otvaram 17. sjednicu Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

/INTONIRANJE HIMNE/

Na 17. sjednici prisutno je 12 delegata. Od toga 3 iz reda bošnjačkog naroda, 5 iz reda hrvatskog naroda i 4 iz reda srpskog naroda.

Gospoda Goran Milojević, Halid Genjac i Hilmi Neimarlija opravdano su odsutni. Naime oni su nas obavijestili o izostanku sa ove skupštine.

Međutim, bez obzira na ove izostanke Skupština, ovo zasjedanje ima kvorum i mi možemo dakle punopravno odlučivati, donositi sve odluke.

Za 17. sjednicu predlažem sledeći

D N E V N I R E D

1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja,
2. Usvajanje zapisnika 16 sjednice Doma naroda,
3. Izjašnjavanje Doma naroda o Izveštaju Zajedničke komisije oba doma o postizanju sporazuma o istovjetnom tekstu Prijedloga zakona o slobodi vjera i pravnom položaju crkvi i vjerskih zajednica Bosne i Hercegovine,
4. Izjašnjavanje Doma naroda o Izveštaju Zajedničke komisije oba doma o postizanju sporazuma o istovjetnom tekstu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Izbornog zakona,
5. Zahtjev za razmatranje Zakona o izmjenama Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu po članu 100. Poslovnika Doma naroda – predlagač Predstavnički dom,
6. Izjašnjavanje Doma naroda o zahtjevu za razmatranje Prijedloga Zakona o izmjenama i dopunama zakona o Pravobranilaštvu BiH, po članu 99. Poslovnika Doma naroda – predlagač Vijeće ministara,
7. Izjašnjavanje Doma naroda o zahtjevu za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama zakona o grbu Bosne i Hercegovine, po članu 99. Poslovnika Doma naroda – predlagač Vijeće ministara,

8. Izjašnjavanje Doma naroda o zahtjevu za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zastavi Bosne i Hercegovine, po članu 99. Poslovnika Doma naroda – predlagač Vijeće ministara,
9. Izjašnjavanje Doma naroda o zahtjevu za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj himni Bosne i Hercegovine, po članu 99. Poslovnika Doma naroda – predlagač Vijeće ministara
10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o državnoj službi u institucijama BiH – predlagač Predstavnički dom, prvo čitanje,
11. Prijedlog zakona o proizvodnji naoružanja i vojne opreme - predlagač Vijeće ministara, prvo čitanje ,
12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upotrebi i zaštiti naziva Bosne i Hercegovine - predlagač Vijeće ministara, prvo čitanje,
13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnom postupku - predlagač Vijeće ministara, prvo čitanje,
14. Prijedlog zakon o izmjenama i dopunama Zakona o službenom glasilu Bosne i Hercegovine - predlagač Vijeće ministara, prvo čitanje,
15. Prijedlog zakona o prekršajima Bosne i Hercegovine - predlagač Vijeće ministara, prvo čitanje,
16. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o izbjeglicama iz BiH i raseljenim osobama u BiH – predlagač Predstavnički dom, prvo čitanje,
17. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Prijedloga odluke o ratifikaciji Ugovora o međunarodnom povremenom prevozu putnika običnim i putničkim autobusima – Ugovor Interbus – predlagač Predsjedništvo BiH,
18. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Prijedloga odluke o ratifikaciji Sporazuma između Bosne i Hercegovine i Rumunije o trgovini i ekonomskoj saradnji – predlagač predsjedništvo BiH,
19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Prijedloga odluke o ratifikaciji Tampere konvencije o pružanju telekomunikacijskih resursa za ublažavanje katastrofa i operacije spašavanja i pomoći – predlagač Predsjedništvo BiH,
20. Izvještaj o radu Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku Doma naroda za period 17. juni – 27. novembar 2003. godine.

Ovo je predlog dnevnog reda i ima li predloga za dopunu i izmjenu dnevnog reda? Jesi Spajiću ti se javio? Izvolite. Ante Spajić.

ANTE SPAJIĆ

Gospodine predsjedniče, štovane dame i gospodo, sve vas nazočne pozdravljam i imam predlog za proširenje dnevnoga reda s jednom točkom.

Budući da zahtjevanu informaciju Vijeće ministara Bosne i Hercegovine još uvijek nije dostavilo Parlamentarnoj skupštini BiH, Klub hrvatskog zastupnika na temelju člank 4.2 Poslovnika traži da se kao posljednja točka dnevnog reda današnje sjednice uvrsti

– Informacija Vijeća ministara o okolnostima uhićenja Ante Jelavića, Miroslava Prce i Miroslava Rupčića, sa aspekta poštivanja zakonom propisane procedure i eventualnih kršenja ljudskih prava i temeljnih sloboda. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Čuli smo zahtjev Kluba hrvatskih poslanika, predstavnika jel. Imamo li dalje?

Prvo da glasamo o prijedlogu hrvatskih poslanika, zastupnika o uvrštavanju tačke u dnevni red onako kako je to kazao gospodin Spajić.

Dakle traženje izvještaja ili izvješća od Vijeća ministara o uhićenju ove, ova tri gospodina, Jelavića, Prce i ovog Rupčića.

Ko se, ima li dalje nekih primjedbi?
Stavljam prijedlog na glasanje.

Ko je za? Hvala vam.
Jednoglasno.

Ovaj prijedlog jednoglasno prihvaćen i prijedlog ćemo, obzirom, koliko sam ja informisan da je ministar na nekim sastancima, i da mu treba dati jedno pristojno vrijeme da može doći na ovu sjednicu, predložiću da se ova tačka dnevnog reda stavi kao 21. tačka dnevnog reda.

Ko je za ovaj prijedlog?
Jednoglasno. Hvala lijepo.

Stavljam na glasanje dnevni red ovako kako sam ga ja pročitao dopunjen sa tačkom predsjednika Kluba hrvatskih zastupnika.

Ko je za ovakav dnevni red?
Jednoglasno. Hvala vam lijepo.

Dakle možemo sada nastaviti sa sjednicom.

Imamo prvu tačku

Ad.1. Odgovori na delegatska pitanja i delegatska pitanja

Koliko sam ja informisan do sada su stigla dva odgovora, gospodi Tomislavu Limovu i Branku Zrnu, pa ih pitam jesu li zadovoljni sa odgovorom i imaju li primjedbe na te odgovore.

Gospodin Limov, izvolite.

TOMSLAV LIMOV

Poštovani gospodine predsjedatelju i dopredsjedatelji, uvažene kolege izaslanici, predstavnici Vijeća ministara, dame i gospodo, sve vas skupa pozdravljam i želim prije svega reći da sa suštinom odgovora jesam zadovoljan, s tim što bih volio da smo radnje koje su naznačene u odgovoru na moje pitanje uradili tako da smo spremni dočekali razgovore koji jučer i danas teku između predstavnika BiH i Euro-pola, u smislu prije svega Zakona o zaštiti povjerljivih podataka.

Međutim, evidentno da nam ta aktivnost slijedi u narednom razdoblju. Isto tako bih volio da oni koji odgovaraju na pitanja obrate pozornost na usmjerenost samog pitanja, pa odgovori, jer u drugom dijelu mog pitanja bilo je šta treba, koji od subjekata gdje sam naznačio Predsjedništvo, Vijeće ministara i Parlamentarnu skupštinu, uraditi a da bi data aktivnost bila provedena na kvalitetan način. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodin Branko Zrno hoće li se javiti za riječ?
Izvolite Branko.

BRANKO ZRNO

Gospodine predsjedavajući, kolege zastupnici, dame i gospodo, u cjelini ja sam makar što, kako ovdje piše što je u mogućnosti ili u igerenciji Vijeća ovoga Ministarskog vijeća, odgovorom zadovoljan.

Međutim, ono suština ovdje je bila ili poenta cijeloga pitanja koliko to proračun gubi ovakvim odnosom prema uvoznim cigaretama, nama je spomenuta cifra negdje od 80 do 100 miliona maraka. Odgovoreno mi je da se ti podatci mogu tražiti u Federalnom ministarstvu, odnosno procjena Federalnog ministarstva financija o tomu, o kakvoj i koliko sumi se ovdje radi.

Ostalo je ovdje ostalo objašnjenje ili odgovor o takozvanom odlukama o mjeri zaštite domaće proizvodnje itd. a u to svakako spada i duhan. Uglavnom je ne dorečeno. Znamo mi svi što je sa odlukama, međutim malo nas zna što je to konkretno urađeno sa zaštitom svega onoga što je domaće, pa tako i ovih cigareta.

Uglavnom to bi bilo to. Zahvaljujem.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepa gospodine Zrno. Mi možemo jelde kazati da si tu uglavnom zadovoljan sa ovim poslaničkim odgovorom. Hvala lijepo.

Da li se javlja neko, obzirom da nema više odgovora, sada da li ima delegatskih pitanja?

Gospodin Limov.

TOMISLAV LIMOV

Ja ću gospodine predsjedatelju, postaviti vrlo jednostavno pitanje, za koje cijenim da ne treba davati šire obrazloženje.

Pitanje je upućeno Vijeću ministara i glasi, da li je Vijeće ministara BiH sposobno postići konsenzus oko teksta Zakona o državnim praznicima BiH, i ako jeste kada će ovaj zakon biti upućen u parlamentarnu proceduru?

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo, javio se Šiljegovi, izvolite gospodine Šiljegoviću.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo, prije nego što predam delegatsko pitanje u pisanoj formi, želim da pročitam slijedeće, od 8 radnih mjesta sekretara ministarstava, 5 mjesta su popunjena Bošnjacima, i to Ministarstvo spoljnih poslova Fuad Šabeta, Ministarstvo spoljne trgovine i ekonomskih odnosa Hamdo Tinjak, Ministarstvo bezbjednosti Bakir Daudbašić, Ministarstvo pravde Jusuf Halilagić i Ministarstvo civilnih poslova Damir Dizdarević. Jedno mjesto je popunjeno predstavnikom hrvatskog naroda, u Ministarstvu komunikacija i transporta i dva mjesta sekretara Ministarstva popunjena su predstavnicima iz reda srpskog naroda, a to su Ministarstvo finansija i trezora Biljana Đurić i Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Dragomir Kovač. Savjet ministara ima tri stalna tijela koja su utvrđena Zakonom o Savjetu ministara BiH, "Službeni glasnik BiH broj 30/03" i to Direkcija za evropske integracije direktor Osman Topčagić Bošnjak, Generalni sekretarijat generalni sekretar Ivan Čosić Hrvat.

Delegatsko pitanje je, šta je Savjet ministara preduzeo da se što prije i u skladu sa Zakonom o Savjetu ministara BiH i Zakonom o državnoj službi imenuje direktor Kancelarije za zakonodavstvo koje treba da bude iz reda srpskog naroda, i na taj način stvore uslovi za otpočinjanja sa radom Kancelarije za zakonodavstvo kao stalnog tijela Savjeta ministara.

Ovo tim prije što je Zakon o Savjetu ministara BiH stupio na snagu prije više od godinu dana, tačnije 3. decembra 2002.godine i svi rokovi utvrđeni ovim zakonom u vezi imenovanja direktora Kancelarije za zakonodavstvo davno su istekli. Hvala lijepo.

Ovo da sada skratim od 11 ovih mjesta sekretara 7 su Bošnjaci, 2 su Srbi i 2 Hrvati.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Radovanović.

VINKO RADOVANOVIĆ

Gospodo predsjedavajući, dame i gospodo, na ovo današnje pitanje me je potakla 12. tačka dnevnog reda današnje sjednice. Naime, Zakon o upotrebi i zaštiti naziva BiH je stupio na snagu u oktobru prošle godine. Međutim, mi smo svjedoci čestog kršenja ovog zakona. Organizacije, institucije, ustanove Federacije BiH se često predstavljaju kao organizacije, institucije, ustanove BiH, tako da je Udruženje hirurga Federacije BiH, Udruženje hirurga BiH, Kongres otorinolaringologa Federacije BiH je Kongres otorinolaringologa BiH, pa me s tim u vezi interesuje da li je Savjet ministara, odnosno da li Savjet ministara, odnosno Resorno ministarstvo čini nešto po ovom pitanju?

Konkretno pitanje se odnosi na dokument koji je u prilogu ovog pitanja, naime u zaglavlju ovog dokumenta stoji državni grb, Bosna i Hercegovina Državna komisija za traženje nestalih osoba, a u pečatu stoji, Bosna i Hercegovina Ministarstvo pravde i opšte uprave, Državna komisija za traženje nestalih osoba.

Pitanje glasi: da li je i kada Savjet ministara formirao Državnu komisiju za traženje nestalih osoba, i da li BiH ima Ministarstvo pravde i opšte uprave?

Ako nije, i ako nema, interesuje me šta će preduzeti Resorno ministarstvo s tim u vezi, obzirom da je ovo lažno predstavljanje, a ono je koliko znamo kažnjivo. Toliko i hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala, gospodine Radovanoviću. Evo gospodin Jukić.

VELIMIR JUKIĆ

Gospodine predsjedavajući, dame i gospodo, cijenjene kolege, pitanje upućujem Vijeću ministara, a odnosi se na CRA, odnosno RAK, Regulatorna agencija za komunikacije.

Pitanje glasi: kakva je nacionalna struktura i sastav zaposlenih u ovoj ustanovi, ukupna a isto tako i rukovodnog kadra?

Prema mojim informacijama koje su stare možda nekoliko mjeseci, bilo je ukupno zaposlenih 77. Od toga 14 Srba, 4 Hrvata a ovo do 77 su Bošnjaci i ostali. Smatram da je ovo ne izbalansirano i da ovo treba koregirati.

Dalje postavljam pitanje načina rada ove agencije. Poznato je da ima vrlo velike ovlasti. Način njezinog finansiranja i naročito je interesantno nagrađivanje zaposlenih u ovoj agenciji, opet prema ne provjerenim informacijama.

A ja postavljam pitanje, koliki je bio prihod ove agencije za proteklu godinu, 2003. i kako su ova sredstva potrošena i kolike su plaće zaposlenih u ovoj agenciji?

Prema meni dostupnim podacima, prihod je vrlo značajan i mjeri se u milionima maraka i samo je nešto malo manji od budžeta ili proračuna Parlamentarne skupštine BiH.

Mislim da je ovo vrlo interesantno i isto tako kad već govorim o ovoj agenciji, pitam Vijeće ministara, da li je zakon koji je regulirao uspostavu i rad ove agencije, dakle Zakon o komunikacijama dovoljno kvalitetan i ima li Vijeće ministara namjeru vršiti određene izmjene i dopune ovog zakona kojeg je donio Visoki predstavnik na privremenoj osnovi?

Ja smatram da određena rješenja iz ovog zakona bi trebalo i popraviti i uskladiti neka rješenja iz ovog zakona, inače sa jednom pravnom praksom u ovoj državi.

Isto tako u ovom zakonu predviđeno je da su određena rješenja koja postoje sa određenim rokom, koji ističe i u ovoj godini, i smatram da treba već sada raditi na tome da se ova rješenja usklade, postojeća rješenja usklade sa ovim zakonom i da se već sada razmišlja i o možda drugačijim rješenjima.

Dakle, ovo je jedan set pitanje upućen Vijeću ministara. Ja bih zamolio stručne službe da evo moj kratki govor ovdje, da upoznaju sa njim Vijeće ministara, jer je ovdje sadržano 5-6 pitanja, koje želim da Vijeće ministara ozbilno razmotri i da dađe jedan kvalitetan odgovor. Mislim da je ovo vrlo interesantno pitanje. Zahvaljujem.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ja mislim da gospodin Jukić treba da formuliše niz ovih pitanja ili da se oni, ovo sa stenograma snimi i uputi Vijeću ministara. Hvala lijepo.

Ima li još delegatskih pitanja?

Dakle iscrpili smo i ovu tačku dnevnog reda i mogli bi smo preći na drugu tačku dnevnog reda, to je

Ad.2. Usvajanje zapisnika sa 16. sjednice Doma naroda

Ima li primjedbi na Zapisnik? Niko se dakle ne javlja za riječ.

Stavljam na usvajanje Zapisnik sa 16. sjednice doma naroda.

Ko je za usvajanje Zapisnika?

Dakle, jednoglasno s tim dakle, 11 ali je jednoglasno.

Prelazimo na treću tačku dnevnog reda,

Ad.3. Izjašnjavanje Doma naroda o Izvještaju Zajedničke komisije oba doma o postizanju sporazuma o istovjetnom tekstu Prijedloga zakona o slobodi vjera i pravnom položaju crkvi i vjerskih zajednica BiH

Imamo li Komisiju, predstavnika imamo, izvolite Radović

NADE RADOVIĆ

Uvaženo predsjedništvo, dame i gospodo, Zajednička komisija oba doma Parlamentarne skupštine BiH, na svojoj sjednici koju je održala 20.01.2004.godine, postigla je sporazum o identičnom tekstu Zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u BiH, prihvativši ukupno 16 amandmana koji su postali sastavni dio navedenog teksta zakona.

Zajednička komisija predlaže Domu naroda i Predstavničkom domu da ove amandmane u obliku izvještaja prihvati kao prijedlog Zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica u BiH. Komisija je dosta, vi imate svih 16 amandmana gdje jednoglasno usaglašen tekst zakona, prema tome ja predlažem ovom Domu da se ovakav usaglašen tekst 16 amandmana prihvati i da se prihvati Prijedlog zakona o slobodi vjere i pravnom položaju crkava i vjerskih zajednica.

MUSTAFA PAMUK

To je Izvještaj Komisije. Dužan sam napomenuti da je Predstavnički dom usvojio Izvještaj Zajedničke komisije i time je li, smo dobili definitivno zakon.

Ima li diskutanata? Hvala lijepo.

Stavljam na usvajanje dogovoreni tekst ovaj prijedloga usaglašavnje zajedničkog predloga, Zajedničke komisije o Zakonu o vjerama.

Ko je za?

Dakle, jednoglasno. Hvala vam lijepo.

Prelazimo na četvrtu tačku dnevnog reda,

Ad.4. Izvještaj Doma naroda o Izvještaju Zajedničke komisije oba doma o postizanju sporazuma o istovjetnom tekstu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Izbornog zakona

Komisiju bih molio, izvolite predsjedniče.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Gospodo, predsjedavajući, dame i gospodo, Zastupnički dom Parlamentarne skupštine je na 20.sjednici 13.10 2003.godine, usvojio ovaj zakon bez amandmana.

Dom naroda, odnosno mi smo na 14. sjednici 28.11.2003.usvojili ovaj zakon sa 4 amandmana. Zajednička komisija je na sjednici 20.01.2004. godine postigla sporazum o identičnom tekstu Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Izbornog zakona BiH, prihvativši ukupno 4 amandmana koji su postali sastavni dio teksta.

Znači Komisija je usvojila naš zakon koji smo mi usvojili odnosno zakon sa naša 4 amandmana.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Dobili ste Izvještaj Zajedničke komisije.

Imamo li, imamo primjedbu, izvolite. Ja mislim da o ovom nema diskusije, jer smo o tome oprostite molimte. Izvolite ja ovaj, pošto je bilo diskusija, pošto je usvojeno, to što je usvojeno ovo je Zajednička komisija i samo je njeno pravo da se

ZORAN SPASOJEVIĆ

Ja se izvinjavam gospodine predsjedavajući, imam samo jedno pitanje pošto se ovdje radi lično o meni, ne znam u koji amandman spadam i ne znam koji je taj rok od tri dana. Kada on počinje teći, pa bih želio da mi to nekako može objasniti.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ja mislim, molim, ja mislim da je od dana stupanja na snagu zakona, odnosno objavljivanja u Službenom glasniku Bosne i Hercegovine. Dakle od tada 3 dana. Ja mislim da tako u principu teku naši.

Izvolite.

VINKO RADOVANOVIĆ

Molim vas, rok počinje teći od dana obavješćavanja kandidata od Izborne komisije. Znači stupanjem na snagu Izbornog zakona, Izborna komisija dobiva pravo, stiče pravo da obavijesti kandidata i od dana obavješćavanja njemu teče tri dana. Mislim da je to, nisam pravnik, ali mislim da je to.

_____(?)
/nije izašao za govornicu/

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ja se nadam, molim vas, ja se nadam da će komisija, sekretar komisije, ili administracija ovog doma, mogu li ja, da će sekretar komisije i administracija ovog doma u komuniciranju, u komunikaciji sa izbornom komisijom dati, postupti ispravno, odnosno donjeti pravo rješenje, dati pravi odgovor na tvoje pitanje. Hajde da se, i pravovremeno izvršiti tvoje obavješćavanje. Hvala vam lijepo.

Evo stavljam na glasanje Izvještaj Zajedničke komisije.
Ko je za? Hvala lijepo. Jednoglasno.

Peta tačka dnevnog reda

Ad.5. Zahtjev za razmatranje Zakona o izmjenama Zakona o kretanju i boravku stranaca i azilu po članu 100. Poslovnika Doma naroda, predlagatelj Predstavnički dom

Dakle da ovdje raspravljamo, slažemo li se o tome da ovaj zakon donosimo po članu 100. Poslovnika Doma naroda?

Ja, ima li diskutanata? Nema.

Ko je za to da donosimo ovaj zakon po članu 100?
Nije jednoglasno, imamo mi čovjeka koji je u principu protiv ovakvih odluka.
11 i 1 je protiv, suzdržan, pardon. Hvala.

Šesta tačka, oprostite, ja se nadam, nismo završili.
Dakle evo usvojili smo ovo, sada stavljam ovu tačku dnevnog reda na razmatranje.

Javlja li se ko za diskusiju? Otvaram raspravu.

_____ (?)
/nije izašao za govornicu/
Ima li Vijeće ministara da obrazloži.

JADRANKO TOMIĆ

Nije Vijeće ministara, nego je Zastupnički dom predlagatelj ovog zakon. Obaviješten je Zastupnički dom da će danas biti sjednica i da će se razmatrati njihov zakon. Međutim evo nema nikoga. Mi smo njih obavijestili na vrijeme da će biti sjednica Doma i za.

OSMAN BRKA

Ko je dužan doći, ko je obaviješten?

JADRANKO TOMIĆ

Zastupnički dom, oni su predlagatelji.

MUSTAFA PAMUK

Mislim u principu

ZORAN SPASOJEVIĆ

/nije izašao za govornicu/

MUSTAFA PAMUK

Pazite, imamo ovdje jedan, jednu situaciju. Moramo evo sada, malo nam gluha situacija.

Zastupnički dom je ovo raspravljao, usvojio i predložio nama da raspravljamo. Mi u principu smo imali jedan stav da o zakonima kojim nemamo nekoga ko će nam referisati ne raspravljamo. Je li ovo takva situacija, ili ćemo evo u ovom slučaju napraviti izuzetak, ali moramo kazati. Nije postupak usvajanja, postupak smo usvojili. Da se raspravlja. Ovo je usvajanje zakona.

HASAN ČENGIĆ

/nije izašao za govornicu/

MUSTAFA PAMUK

Molim vas lijepo ja sam stavio, da se malo razumijemo, ja sam stavio na glasanje, da li se slažemo da usvajamo ovo po članu 100. i to smo izglasali. Dakle poslije toga dolazimo u situaciju. Mogu li ja? Poslije toga dolazimo u situaciju da raspravljamo o zakonu.

Javlja li se ko za diskusiju? Niko ne javlja.

Stavljam zakon na glasanje.

Ko je za? Hvala lijepo.

Jednoglasno je usvojen zakon.

Sedma tačka, šesta tačka

Ad.6. Izvještavanje Doma naroda o zahtjevu za razmatanje Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravobranilaštvu Bosne i Hercegovine po članu 99. Poslovnika Doma naroda, predlagač je Vijeće ministara

Ima li neko od predlagača. Izvolite. Oprosti molim te, ima komisija, izvini, mali lapsus.

ILIJA FILIPOVIĆ

Dame i gospodo, gospodo predsjedavajući, kolege zastupnici, Ustavno-pravna komisija je dva puta imala na dnevnom redu ovaj prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravobraniteljstvu. Jednom sa aspekta ustavno pravnog osnova i utvrđeno je da postoji ustavno pravni osnov i drugi put je razmatrala kao nadležna komisija.

Kao nadležna razmatrajući prijedlog ovoga zakona jednoglasno je privhatila samo načela ovoga zakona, ali je većinom glasova Domu uputila prihvaćenih 6 amandmana koji su postali sastavnim dijelom Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o pravobraniteljstvu.

Dakle, ocjenili smo da su određene formulacije koje smo predložili da se brišu u Prijedlogu zakona u postojećem zakonu bolje i nije ih nužno mijenjati. Istodobno smo brisanjem određenih prijedloga, prijedlogom brisanje, prihvaćanjem tih amandmana brisanja prijedloga nekih članaka zadržali propisanu odgovornost pravobranitelja i njegovih zamjenika prema Parlamentarnoj skupštini Bosne i Hercegovine.

Predlažemo da ovaj dom prihvati izvješće u ime Ustavno-pravne komisije.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Moram napomenuti da ovdje govorimo o postupku, ovo nije na odmet, nije viška da znamo stav Komisije, to znači da je Komisija radila, da je usaglasila, da ima svoj stav. Međutim, govorimo sada o postupku, a ovaj dio o kome je gospodin Filipović govorio će biti je li na nekoj od narednih sjednica pa ćemo onda raspravljati. Molim.

Prema tome, molim vas, mi ćemo to uvažiti, ali neće biti suvišno da još jednom naučimo to. Hvala lijepo. Zoran Spasojević.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanici, koliko sam ja shvatio, ja mislim da dobro shvatam, mi se samo ovdje izjašnjavamo o proceduri i nakon toga mi dobijamo skraćenu proceduru da podnosimo amandmane, a tek posle podnošenja amandmana Komisija ima da zasjedne i da onda o našim amandmanima odluči. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ja koliko se sjećam upravo sam to rekao. Ja mislim jedno minut ili pola minuta prije nego što si se ti javio za riječ. Hvala lijepo. Izvolite gospodine. Dobro, prihvatam.

Izvolite Radovanoviću. Gospodin Radovanović.

VINKO RADOVANOVIĆ

Ja se izvinjavam, ali bih da razjasnimo jednu stvar. Meni nije jasno otkud zakon u proceduri, a mi se tek sada izjašnjavamo o proceduri. Jel može doći zakon na komisiju, prije nego što se mi izjasnimo o proceduri. To me interesuje, jer moje je mišljenje da mi prvo treba da se izjasnimo o proceduri i mislim da su ovdje bili brži samari od konja, pa je već zakon u komisiji, a mi se tek sada izjašnjavamo.

MUSTAFA PAMUK

Odlično. Ja mislim, molim vas lijepo, ja mislim samo da komisija ozbiljno radi, brzo radi i mislim da su.

VINKO RADOVANOVIĆ

Mislim da možemo da dođemo ovdje u ružnu situaciju, jer su rokovi teku od početka rada komisije, a mi se izjašnjavamo sada da se ti rokovi skrate na pola i možda su nam već rokovi prošli za ovaj zakon.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ja molim ovako da budemo načisto. Mi smo usvojili da usvajamo ovaj zakon po članu 99. Odlično, odgovoriću.

VELIMIR JUKIĆ

Treba tajnik komisije odgovoriti na ovo pitanje.

MUSTAFA PAMUK

Dozvolite. Onda će se usvajati, pa onda ćemo davati amandmane, ako to usvojimo, pa će onda zvanično komisija izaći. Zato sam rekao još jedanput da nas, da ponovimo ovo i da bolje shvatimo.

Ko je za to da se ovaj zakon usvaja po skraćenom postupku, razmatra po skraćenom postupku? Pardon.

Hvala lijepo. Dakle jednoglasno smo usvojili zakon da se razmatra zakon po hitnom postupku, po skraćenom postupku, a da će je li sve ide normalnom procedurom, da će sada ići amandmani, da će komisija još jedanputa zasjedati i da će komisija još jedanput podnijeti izvještaj nakon amandmana, podnijeti izvještaj ovom domu.

Hvala lijepo. Mala nesuglasica, mala zabuna.

Predlažem da pređemo dakle na tačku broj 7.

Ad.7. Izjašnjavanje Doma naroda o zahtjevu za razmatranje Predloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o grbu Bosne i Hercegovine, po članu 99. Poslovnika Doma naroda, predlagač je Vijeće ministara

Sada idemo dakle glasamo za to prihvatamo li da ovaj izvještaj , da zakon razmatramo po članu 99. Poslovnika Doma naroda

Ko je za?

Hvala lijepo, dakle jednoglasno.

A onda idemo dalje.

Tačka broj 8.

Ad.8. Izvještavanje Doma naroda o zahtjevu za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zastavi Bosne i Hercegovine, po članu 99. Poslovnika Doma naroda, predlagač takođe Vijeće ministara

Ja molim evo da se izjasnimo o tome, o proceduri. Naime, prihvatamo li da se zakon razmatra po skraćenom postupku?

Ko je za?

Hvala lijepo. I ovo je dakle jednoglasno.

Deveta tačka dnevnog reda,

Ad.9. Izjašnjavanje Doma naroda o zahtjevu za razmatranje Prijedloga zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj himni Bosne i Hercegovine, po članu 99. Poslovnika Doma naroda, predlagač Vijeće ministara

Ja stavljam na glasanje da se Zakon razmatra po skraćenom postupku.

Ko je za?

Hvala lijepo. Opet jednoglasno.

Deseta tačka dnevnog reda,

Ad.10. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi u institucijama Bosne i Hercegovine, predlagač Predstavnički dom, prvo čitanje

Ovo je prvo čitanje zakona. Dobili ste zakon kao i izvještaj nadležne komisije.

Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i načelima na koja se Zakon na kojim je zakon utemeljen.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za raspravu? Nema niko se ne javlja. Evo ko. Ko je. Izvolite.

VELIMIR JUKIĆ

Ja mislim da bi bilo dobro da se mi možda danas ovdje, evo očito da nismo raspoloženi, čini mi se za raspravu, ali ja ću ovdje nekoliko pitanja otvoriti.

Ja smatram da predložene izmjene i dopune nisu dovoljne. Ja smatram da bi možda bila danas, dakle ovo bi bila prilika da se možda mi uključimo i da proširimo ove izmjene i dopune i da dobijemo onda stvarno kvalitetniji zakon. Zakon koji će odgovarati našim potrebama i stvarnom stanju, a ne zakon koji će evo samo biti jednim dijelom poboljšan.

Znači ja ovdje ovo sada evo pozivam sve nas ukupno, znači i Dom da se uključi u ovaj posao i da ovu priliku iskoristimo da popravimo ovaj zakon u onoj mjeri da on bude stvarno takav da odgovori svojim potrebama.

Konkretno, mislim da određena rješenja koja reguliraju jednim dijelom i pitanja oko ustroja i načina funkcioniranja Parlamentarne skupštine, naročito njenih stručnih službi, tajnika i ostalo.

MUSTAFA PAMUK

Javlja li se još ko za riječ? U pravu je čovjek. Ti si dakle imao predlog.

JADRANKO TOMIĆ

Da vam kažem, Dom može tražiti da komisija sastavi novo izvješće temeljeno novim činjenicama u roku od 15 dana.

MUSTAFA PAMUK

Mislim ne treba ovo forsirati. Vidio sam kasnije malo zašto ne treba. Mislim da, nećemo ovo forsirati, jer smo tek sada upoznati sa jednim odgovorom koji smo dobili.

Mislim evo o čemu se radi. Ima ovdje malo nekih nejasnoća. Mi dobivam odgovore i zahtjeve od nekih službi međunarodne zajednice u kojima se citiraju naši zapisnici koji nisu ni usvojeni, pa ćemo to malo diskutirati. Da, da. Odakle to, ko to radi i zašto to radi? Mislim da moramo to malo vidjeti i ja. Čuj Osmane provri kada provri.

OSMAN BRKA

/nije izašao za govornicu/

MUSTAFA PAMUK

Provri kada provri. Dobijamo neka pisma i neke zahtjeve međunarodne zajednice o potrebi usvajanja kao Dom, o potrebi usvajanja nekih stavova i citiranjem diskusija i sa komisija prije nego što je usvojen zapisnik te komisije i komisija nikada, znaš, tako da imamo neke insinuacije da imamo neke kombinacije koje nisu čiste.

Ja predlažem da ovaj, o ovom zakonu još jednom svi zajedno raspravljamo, jel tako, onako kako je Jukić, pa tek odna da ga usvajamo. Dakle mislim da možemo govoriti o zakonu u prvom čitanju i da možemo ovo usvojiti.

Evo izvolite Vedrane.

JADRANKO TOMIĆ

Da vam kažem ovako, komisija je i kao nadležna Ustavno-pravna komisija je završila posao po ovom zakonu.

Znači faktički više nema amandmana na ovaj zakon. Međutim, može se Dom pozvati na članak 90. točka 3., a da Dom zatraži od komisije da sastavi novo izvješće temeljeno novim činjenicama i to u roku od 15 dana. Jedino na temelju toga da se donese zaključak i da se zatraži od komisije, jedino da Kolegij ponudi ove činjenice. Jedino to. Ili da se ide na, sad ne mogu ja mislim sugerirati, na usvajanje ovog zakona, ali da se radi istovremeno nove izmjene i dopune.

MUSTAFA PAMUK

Nećemo to raditi, jer pazite mješamo neke stvari. Mješamo institucije, mješamo pojmove, mješamo sve i pokušamo to sve onda objasniti kao jednim jednim rješenjem.

Ja mislim da ovdje moramo o tome raspravljati i da u Domu moramo o tome raspravljati, da moramo znati da su službe u Domu naroda, službe u domovima u Parlamentu skroz različite od službi u Vijeću ministara, da su zadaci pojedinih sektora, pojedinih mjesta potpuno različiti i da se oni moraju različito i posmatrati.

Prema tome, ja mislim, evo ovo kako je rekao Jadranko da bi ostali u duhu Poslovnika da naš zaključak bude da tražimo od nadležne komisije da sastavi nove izještaje koje se temelji na tačnim činjenicama u roku od 15 dana jel. To je moj prijedlog.

/nije izašao za govornicu/

MUSTAFA PAMUK

Zakon će ga dostaviti, mislim da se mora zakon ovaj, nove činjenice, jeste. Jeste.

_____/?/
 /nije izašao za govornicu/
 Pa recite to u mikrofona

MUSTAFA PAMUK

Pa rekao sam Kolegij će dostaviti komisiji nove činjenice i, ako bude novih činjenica.
 Izvolite.

OSMAN BRKA

Uvaženo predsjedništvo, uvažene kolege, uvaženi prisutni, ja sam zaprepašten iznešenom činjenicom gospodina Pamuka sa onim što je maloprije rekao.

Ja mislim da ovaj dom, da ovaj parlament radi vrlo transparentno i vrlo odgovorno, da ovdje sjede zaista odgovorni ljudi i da svi naši stavovi su vrlo javno iznoseni i svi zaključci vrlo javno izošeni, svakom dostupni, svim zvaničnicima kojim su potrebni sigurno su dostupni i ja sam zaprepašten činjenicom da i pored takvog rada domova postoje nekakve krtice koje prije zvaničnih stavova iznose odavde stvari iz ovih organa. Ja jednostavno to ne mogu da prihvatim. Ne mogu da shvatim da se to dešava.

Zbog toga ja predlažem da mi moramo poduzeti zaista energične mjere da vidimo kako to u najvećem zakonodavnom organu države Bosne i Hercegovine može se tako ponašati. Ja mislim da ne može niko i mi ako bi preko toga prešli vrlo jednostavno onda bi mi svi ovdje bili vrlo neodgovorni. Ja neću da budem neodgovoran čovjek i tražim od Doma da se o ovome što smo čuli izjasni i da se poduzmu određene mjere protiv, to se može, to se može dokazati ko je, šta je i jednostavno mislim da takvim ljudima nije mjesto da rade u ovim organima. Hvala vam.

MUSTAFA PAMUK
 Izvolite.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanici, ovo je ovdje sada što ja imam pred sobom zakon o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi institucija Bosne i Hercegovine, član 1., 2. i 3. Ne znam da li to imaju svi poslanici, ali meni je ovdje sasvim sve jasno.

Ovo je prvo čitanje i gdje je znači komisijska faza završena nije bilo amandmana. Ne mogu se postavljati drugi amandmani na ovaj dio osim ako želimo da kršimo Poslovnik. Znači ovo moramo u ovom obliku u prvom čitanju i u drugom donjeti, a ako želimo neke naknadne izmjene ovog zakona i dopune, onda imamo mogućnost da to uradimo svaki od poslanika, a i Dom koji je nama ovo poslao.

Nema razloga da mi sada ovdje izmišljamo toplu vodu, da bitno je neke druge izmjene, znači samo oni amandmani koji nisu prošli. Ali ovdje nije bilo amandmana. Mogu se braniti pred Domom. Ovdje nije bilo amandmana, ovaj prijedlog izmjena iz zakona treba da ide ovakav i da se ovakav usvoji, a ostalo sve da kasnije, ako imamo nekih primjedbi da mi podnesemo iste ovakve izmjene i da donesemo na ovom domu.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Evo ja sam blizu ovome. Molim vas, ja sam blizu ovome da vam predložim da prihvatimo ovo što je kazao gospodin Spasojević i molim, i da Spasojeviću ako ti nije teško da još, da ja ne bih parafrizirao da ponoviš još jednom to.

ZORAN SPASOJEVIĆ

/nije izašao za govornicu/

...Znači prihvatamo ovaj u ovakvom obliku. Ako imamo jo nekih primjedbi možemo

MUSTAFA PAMUK

Izvoli Hasane.

HASAN ČENGIĆ

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, predstavnici Vijeća ministara, međunarodne zajednice i ostali prisutni, imajući na umu sve što je rečeno oko ove tačke, meni se čini da bilo jedno od dobrih rješenja, uvažavajući činjenicu da je loše da donesemo odluku o prvom čitanju, a da onda idemo sa amandmanima, moj je prijedlog da ne prihvatimo ovaj tekst, dakle da danas ne odlučimo o prvom čitanju, nego da odlučimo o zaključku koji je gospodin Pamuk predložio da dadnemo rok od 15 dana komisiji da se očituje o novim činjenicama, da eventualno izađe sa amandmanima, ako bude bude bilo potrebno, ako ona procjeni da ima potrebe i da onda idemo sa prvim čitanjem.

Dakle umjesto da idemo sa zakonom, umjesto da idemo sa zakonom pa da poslije toga radimo amandmane, rađe da zakasnimo sa procesom od 15 dana, ali da uvrstimo ove činjenice, odnosno da zauzmemo stavove oko ovih činjenica, odnosno da napravimo amandmane ako procijenimo da su oni potrebni kako bismo u budućnosti izbjegli ovakve i slične situacije. Hvala.

ZORAN SPASOJEVIĆ

/nije izašao za govornicu/

VELIMIR JUKIĆ

Ali rađe i to nego dva puta ići sa dva prijedloga.

TOMISLAV LIMOV

Uvažene kolege ja želim reći svoje mišljenje o ovome. Dakle za mene ovdje nema nikakvih dilema. Ne znam radi čega sada idemo na bilo kakvu akrobatiku.

Mi imamo zakon pred sobom, završena komisijska faza, mi se trebamo o njemu izjasniti. Ukoliko se cijeni da postoji dovoljno elemenata da se pokrene procedura za još neke druge izmjene, niko ne spori. Zna se koja je procedura. Dakle dajte da završimo ovo, da ne upadamo u zamku da kršimo vlastiti Poslovnik.

MUSTAFA PAMUK

Dobro. Hvala lijepo.

Evo dakle ko je zato da usvojimo ovaj zakon u prvom čitanju?

Ko je za? – 9 za

Ko je suzdržan?

Ko je protiv? - 2

Ko je suzdržan? - 1

Dakle usvojili smo zakon u prvom čitanju.

Dobro. Predlažemo evo da obavimo i drugo čitanje i da donesemo zakon, odnosno da diskutujemo o zakonu i u drugom čitanju.

Izvoli. Stavljam zakon na raspravu.

Hajde da odlučimo hoćemo li ići u drugo čitanje.

Ko je za to da nastavimo raspravu u drugom čitanju.

Ko je za? – 9 za

Ko je protiv? –1

Ko je suzdržan? – 2

Hvala lijepo.

Dakle idemo u raspravu u drugom čitanju.

Javlja li se ko za riječ? Evo, dobro.

VELIMIR JUKIĆ

Ja ću izraziti svoje žaljenje što mi ovako radimo stvarno. Mislim da ne radimo, ja bih rekao nismo flegmatični. Pozivamo se na to kako trebamo striktno poštivati Poslovnik. Isto tako naš poslovnik je toliko savršen, ili ne savršen, dobar ili loš, kako hoće može se nazvati, ali omogućava nam da u svakom trenutku odlučimo kako ćemo raditi.

Isto tako imali smo mogućnost napraviti bolje rješenje, a bolje rješenje je bilo ono koje je predložio predsjedatelj, ili ja, svejedno ili predsjedatelj, da ovo odgodimo za 15 dana i da u tom roku dadnemo priliku Kolegiju jednog i drugog doma, jer ja sam član

Kolegija i predsjedatelj gospodin Pamuk i imamo određenih problema ili nedoumica, ili nedorečenosti, ili nepreciznosti u Zakonu o državnoj službi, a tiče se i naše organizacije, organizacije stručnih službi i imenovanja određenih i mislim da je bila prilika prava da to riješimo, da to riješimo u okviru sada ovoga kada smo već radili izmjene i dopune. A ne opet ćemo, ne znam ni ja za koliko dana imati ponovo izmjene i dopune istog zakona.

Nije to, ali mislim da je bilo racionalnije postupiti na predloženi način. Ovo što je gospodin Pamuk, malo je nagovjestio i komentirao ja ne bih ni komentirao, samo bih rekao da smo stvarno u obvezi kao Kolegij i Kolegij jednog i drugog doma neke stvari i poslove uraditi, da bi bilo dobro da smo možda već sada to intenzivnije radili ovih 15 dana koji su bili predlagani i da smo onda išli sa novim možda poboljšanim rješenjima koja bi omogućila stvarno kvalitetan rad, odnosno kvalitetno izvršavanje ovih zakona, predviđenih poslova i izvršenje rokove koje smo sami sebi postavili na zadnjoj zajedničkoj sjednici od čini mi se mjesec dana, ili par mjeseci da uradimo sve ono što je potrebno oko imenovanja i donošenja novih odluka u unutarnjem ustrojstvu itd. itd.

MUSTAFA PAMUK

Gospodine Jukiću hvala lijepo. Gospodine Čengiću izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Naravno da uvažene kolege možemo tumačiti proceduru i tumačiti šta je za nas logičnije i bolje na razne načine.

Ja sam na strani ovog stava gospodina Jukića, i samtrao sam da je trebalo iskoristiti ovu priliku da reagiramo odmah, i s obzirom da smo imali sve elemente i proceduralne i ostale.

Međutim, kako to nije slučaj, ja imam slijedeći prijedlog, to jeste, predlažem, da nakon izjašnjavanja o ovom zakonu u drugom čitanju, a pretpostavljam da će zakon proći, da donesemo zaključak koji je gospodin Pamuk već predložio bio, u vezi sa prvim čitanjem, sa dopunom ili izmjenom samo na kraju.

Dakle, da Dom naroda, da Kolegij Doma naroda dostavi Ustavno-pranoj komisiji informacije i saznanja koja ima, i koja može osigurati, da se Komisija o tome izjasni i da Komisija procjeni da li je potrebno pokretati aktivnosti u smislu bilo kakve daljnje istrage ili u smislu izmjena i dopuna ovoga zakona.

Ako je to potrebno, dakle ako su potrebne izmjene zakona, onda da se naloži Komisiji da u roku od 15 dana pripremi amandman ili amandmane i da ih stavi u proceduru. Hvala lijepa.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepa, izvolite gospodine Filipoviću.

ILIJA FILIPOVIĆ

Osjećam potrebu reći 2-3 riječi. Mi smo u redovitoj proceduri na Ustavno-pravnoj komisiji, kao nadležnoj raspravljali o zakonu koji je usvojen na Zastupničkom domu. Raspravljali smo o Zakonu o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi na članak 1., 2. i 3. usvojen u Zastupničkom domu.

Uz uvažavanje svega ovoga što smo čuli i ovo što je Kolegij zaključio, što je uvaženi kolega Pamuk i uvaženi kolega Jukić sada ovdje rekao, to stoji, ali stoji u nekakvoj novoj inicijativi za izmjene i dopune nakon što prihvatimo ovo što je Zastupnički dom privratio. Jer pazite, primjeniti članak 90. čini mi se, 91. je ovaj koji govori o nekim novim činjenicama, mi vratiti ponovno na Ustavno-pravnu komisiju zakon koji je usvojen na Zastupničkom domu, nema nikakvih novih činjenica u odnosu na Prijedlog zakona za izmjene i dopune zakona kakvog smo ga primili od Zastupničkog doma kao predlagatelja i kao takvog usvojenog na tom domu.

Dakle, to bi bilo gubljenje vremena. Mi bi jednostavno vratili izvješće potpuno identično kakvo je i sada pred vama. To je po Poslovniku. Sve ovo, uvažavajući dakle potrebu, dakle trebalo je nešto malo ranije reagirati da Ustavno-pravna komisija ima gledišta, pa bi onda donijeli i izmjene u odnosu na te nove činjenice o kojima govorimo i koje nije dobro ni čuti, a ne da ih treba žurno popraviti Zakon o državnoj službi i razračunati sa svima onima koji ne poštuju uzuse koji ih obavezuju.

Mi jednostavno moramo uvažiti da vraćanje ovo na Ustavno-pravnu komisiju bi značilo ponovno identično izvješće pred ovim domom.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Filipoviću. Činjenice koje se saznaju danas, nisu se mogle iznjeti juče. Dobro.

ILIJA FILIPOVIĆ

A ne u odnosu na ovaj zakon.

MUSTAFA PAMUK

Upravo to. Međutim ovaj uvažavamo i sve je u redu. Evo idemo tim putem. Gospodine Radovanoviću izvolite.

VINKO RADOVANOVIĆ

Dame i gospodo, moje je mišljenje da se mi sada u procesu usvajanja ovog zakona nalazimo u jednom stadiju gdje nema povratka i da ne bi raspravljali o stvarima koje su nemoguće, moje mišljenje je da smo mi već usvojili to da usvajamo ovaj zakon u drugom čitanju.

Mi sada njega možemo oboriti, ili usvojiti i nema nikakvih zaključaka za naknadnu komisiju poslije ovog zakona. Dozvolite da usvojimo ovaj zakon, jer smo došli dotle i povratka nema, a svaki poslanik ima pravo da pokrene inicijativu za ponovnu izmjenu i dopunu i to je jedini poslovnički ispravan. Prema tome, u stadiju smo kada nema više povratka. Sada ovaj zakon možemo usvojiti ili odbiti. Mislim nema tu.

A ne možemo, izvinjavam se, ne možemo usvojiti, moje je mišljenje da ne možemo usvojiti ovaj zaključak gospodina Čengića da se vrati ponovo na komisiju, jer kada usvojimo ovaj zakon, predlagač može biti, da. Ali sada u ovom stadiju povratka nema. Mislim to je. Znači da usvojimo ovaj zakon i onda ide novi postupak da ne raspravljamo o tome.

MUSTAFA PAMUK

Pošto se radi o, ovaj zakon je davno usvojen, a ovo je prijedlog zakona o izmjenama i dopunama. Može i ima pravo svaki poslanik ponovo pokrenuti izmjene i dopune zakona i najvjerojatnije, evo ja ću predložiti našem kolegiju da traži neka razjašnjenja u tom zakonu koja nisu jasna i evo ja mislim da možemo ići i ovim putem, iskristalizirati smo stvari, objasnili smo stvari i dobro je da idemo u proces usvajanja ovih izmjena i dopuna, te j dobro je li da možemo pokrenuti proceduru ponovno izmjena i dopuna u jednom normalnom periodu u jednom normalnom vremenu. Jel tako, znači izmjene i dopune ćemo mi pokrenuti dogovorno i vidjećemo šta ćemo uraditi.

Ima li još rasprave? Ima li još pitanja? Ima li još diskusija?

Slažemo li se stim da Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnoj službi usvojimo u drugom čitanju?

Ko je za?

Hvala lijepo, dakle jednoglasno. Pardon.

Ko protiv?

Ko je suzdržan? – 2

Hasane. Gospodin Čengiće. Izvini molim te.

HASAN ČENGIĆ

Dakle poštovane kolege ja bih zamolio samo jednu sekundu pažnje. Ja znam jako dobro kao što i vi svi znate da ima svako od nas inicirati izmjene i dopune zakona ili čitav zakon u cijelosti predložiti.

Međutim, jedno je učiniti to, a drugo je učiniti ono što ja predlažem. Uvažavajući moje i vaše kolege, članove Kolegija ovoga doma, koji su nam iznijeli informacije o kojima ja nisam znao ništa a izgleda i niko od nas ostalih, i uvažavajući da je to jedno ozbiljno stanje stvari koje treba provjeriti i utvrditi činjenice, smatram da nakon što smo obavješteni ne možemo se ponašati kao da je to pojedinačna stvar, nego trebamo reagirati

kao Dom i iz tog razloga sam predložio onaj zaključak koji je vrlo jednostavan, vrlo jasan.

Dakle, da Dom zadužuje Komisiju Ustavno-pravnu komisiju da na osnovu informacija koje će joj osigurati Kolegij Doma, prouči te informacije i odluči da li je potrebno.

Jedan, preduzeti određene mjere kazne, rigoroze, ili ne znam već kako god hoćete za eventualne prekršioce reda, odnosno službene tajne, i

drugo, što je važnije od toga, da Komisija odluči da li je potrebno napraviti amandmane na postojeći zakon i da te amandmane Komisija predloži u roku od 15 dana da se pokrene inicijativa za promjene, jeste za promjene ovoga zakona. Dakle, mi zakon ovoga časa imamo.

Ponavljam razlog moj je vrlo jednostavan, dakle da ne idemo više pojedinačno kao ovaj, ili onaj poslanik, nego s obzirom da smo kao Dom upoznati o tim činjenicama da pokažemo dovoljno interesa i odgovornosti prema tome. Ja ne znam šta je stvarnost, ali želim čuti stav Komisije i želim da nam Komisija prezentira ono do čega će doći.

Zato predlažem da se izjasnite o ovom prijedlogu zaključka. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo.

Ko je za to da prihvatimo Hasanov zaključak?
Dobar je zaključak, ne moraš ti sve ni razumjeti.

Ko je za?

Ko je protiv?

Ko je suzdržan? Hvala lijepo.

Sada je 11 tačka.

Ad.11. Prijedlog zakona o proizvodnji naoružanja i vojne opreme, predlagač Vijeće ministara, prvo čitanje

Ovo je prvo čitanje zakona, član 90. Dobili ste zakon kao i izvještaj nadležne komisije.

Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i o načelima na kojima je zakon utemeljen.

Predstavnički dom je usvojio zakon u prvom čitanju.

Amandmana nije bilo, novih amandmana nije bilo i evo otvaram raspravu.

Ima li predlagač. Izvolite gospodine.

MEKTIĆ

Poštovana gospodo, poslanici, ispred Ministarstva spoljne trgovine i ekonomskih odnosa mogu vam samo reći razloge i način kako je izrada Zakona krenula. Znači već ranije usvojen u zakonskim propisima izvoz i uvoz naoružanje vojne opreme stavljen u nadležnost državnih organa odnosno Ministarstva spoljne trgovine i ekonomskih odnosa i na osnovu toga i reforme u oblasti odbrane Odlukom Visokog predstavnika dat je nalog da se zakon o proizvodnji i naoružanja vojne opreme donese da komisija uradi do 31. 5. 2003. godine sa osnovnim principima koji bi trebali osigurati kontrolu nad proizvodnjom naoružanja na nivou države, uspostaviti proceduru za izdavanje dozvola za proizvodnju naoružanja, uspostaviti centralni registar na nivou države i osigurati inspekcijski režim na nivou države.

Ministarstvo spoljne trgovine i ekonomskih odnosa je formiralo komisiju koju su sačinjavali entitetska ministarstva odbrane, entitetska ministarstva industrije, Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine, Sekretarijata Stalnog vojnog komiteta, kao i predstavnika međunarodne zajednice, odnosno OHR-a i OSCE-a.

Komisija je uradila na vrijeme svoj zadatak. Međutim ostale su dvije nedoumice odnosno svojevremeno da li će biti stalni nadzor u ministarstvu odbrane ili ministarstvu industrije entiteta, a inspekcijski državni nadzor u Ministarstvu sigurnosti ili Ministarstvu spoljne trgovine. I to se čekalo negdje do septembra, oktobra kada je reformama odbrane rečeno da čitav ovaj proizvodni program namjenske industrije ide u civilnu inspekciju i samim tim je i ta nedoumica razrješena i sada se nalazi zakon pred vama. Znači stalni nadzor imaju ministarstva industrije entiteta i na osnovu podataka inspekcijskih nadzor ili barem jednom godišnje se nalazi u Ministarstvu spoljne trgovine i ekonomskih odnosa. Biće smješten u isto odjeljenje koje vodi registraciju i izdavanje dozvola za izvoz i uvoz naoružanja i vojne opreme. Eto toliko.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Čuli smo predstavnika predlaagača. Gospodine Zrno, jel u ime komisije?

BRANKO ZRNO

Gospodine predsjedavajući, kolege zastupnici, dame i gospodo, ovo izvješće sa Zajedničke komisije za obrambenu i sigurnosnu politiku i nadzor nad radom povremene i sigurnosnih struktura na razini BiH trebao je stvarno nešto mjenjati. Ona je toliko u naslovu velika da je sljedeće, dužan sam vas izvjestiti o tomu da je na drugoj sjednici Zajedničke komisije 5.1.2004. godine razmatran prijedlog Zakona o proizvodnji naoružanju vojne opreme i taj prijedlog podnosimo, ja podnosim Domu naroda, već je podnesen Zastupničkom domu Parlamentna Bosne i Hercegovine.

Nakon sprovedene opće rasprave o svim pojedinostima Zajednička komisija je donijela sljedeće.

Pod

1. Jednoglasno podržala principe,
2. Konstatirala da je na Prijedlog zakona dva amandmana uložio zastupnik Momčilo Novaković.

Zajednička komisija potom je jednoglasno usvojila sljedeće amandman koji je postao sastavni dio teksta. Pojašnjenje, jedan amandman je odbačen, drugi je usvojen.

Usvojeni amandman koji je postao sastavnim dijelom teksta zakona glasi: - Stavak 2. članka 5. mijenja se i glasi – pravne osnove iz članka 4. stavka 1. dužnost je voditi evidenciju o utrošku "B" materijala, utrošku o proizvodima i poluproizvodima, planovima proizvodnje NVO-a, isporukama i drugim izuzetcima koji su bile za kontrolu proizvodnje ENV-ko. Završen član. I pod

3. Jednoglasno je komisija prihvatila tekst Prijedloga zakona o proizvodnji naoružanja i vojne opreme s usvojenim amandmanom uz konstatiranje da je zakon neophodno donjeti, te predlažem Zastupničkom domu i Domu naroda usvajanje ovoga zakona.

Toliko iz zajedničke komisije uz napomenu da je ovaj zakon, ako je to moje prošao i ustavno-pravne komisije Zastupničkog doma 15.12. i Doma naroda 10.12 i da je i na jednoj i drugoj komisiji konstatirano valjanost ustavno pravnog temelja za donošenje ovoga zakona. Zahvaljujem.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Zrno na sistematskom obrazloženju i iznošenju stava komisije. Evo čuli smo stav naše komisije.

Ja, ima li dalje diskutanata? Gospodine Čengiću izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Gospodine predsjedavajući, uvažene kolege, predstavnici Vijeća ministara, drago mi je da imamo priliku danas razgovarati o ovom zakonu u njegovom, koliko znam prvom čitanju. Vidjeli smo da uglavnom nema amandmana i s ozbirom da je ovdje rasprava o principima, ja ću pokušati nešto malo o principima, nešto malo više o konkretnim rješenjima.

Dakle, mislim da su principi na kojima je zakon utemeljen u redu, osim jednoga koji je za mene ipak suspektan, uvažavajući sve činjenice da je već došlo do rada Komisije za reformu odbrane, da je Komisija za reformu odbrane zauzela određene stavove itd. Međutim, sve je otvoreno za dalju diskusiju, pa smatram da je upitno da li je ispravno faktički sve nadležnosti vezane za proizvodnju NVO-a kratko kazanao kako to zakon koristi i odobravanje proizvođaču, dakle davanje dozvola proizvođačima itd. Da li je to u redu sve isključivo staviti u nadležnost Ministarstva za vanjsku trgovinu i

ekonomske odnose. Iz vrlo jednostavnog razloga- Proizvodnja NVO-a je zapravo jedna paralelna proizvodnja. To je čitav jedan svijet, čitav jedan život. Sve ono što imamo na neki način u civilstvu imamo u vojsci, osim nekih stvari i mnogo toga što imamo u vojsci su malo drugačiji standardi. Od sredstava veze, od ovoga, od onoga itd.

I koliko god se nama čini da je to sve isto, to je ipak i malo različito. To je ipak malo specifično i čini mi se da nije baš logično da Ministarstvo vanjske trgovine koje niti ima znanja, niti je opremljeno stručnjacima odlučuje o svim aspektima proizvodnje, vojne opreme. To nije ništa novo. Ja jako dobro znam za moderna rješenja i u Americi i u Evropi da je niz industrija koje su se do sada smatrali vojnim pretvoreno u civilne, a unutar tih industrija zadržan je samo vojni program kada su u pitanju sredstva komunikacije i mnogo toga drugoga.

Ipak smatram da još uvijek postoji jako puno onoga što je specifično, baš specifično za vojnu industriju zašto se traže visoka znanja, stručna, ekspertna itd. I mislim da u budućnosti se ovakvo rješenje neće moći u cjelosti održati. Čini mi se da je logično da Ministarstvo za vanjsku trgovinu i ekonomske odnose daje saglasnosti za izvoz, prati te ugovore itd., ali daje saglasnost za proizvođača na osnovu nekoliko dokumenata na osnovu nekoliko papira i onda vrši nadzor o kome Ministarstvo vanjske trgovine u pravilu ne zna ništa u vrijeme kada smo već donjeli odluku da se formira Ministarstvo odbrane na nivou Bosne i Hercegovine u vrijeme kada će biti formirana i vojska na nivou Bosne i Hercegovine, dakle u vrijeme kada će se vojna pitanja razvoja, naoružavanja i istraživanja novih sredstava, strategija taktika itd. raspravljati unutar Ministarstva odbrane ili na nivou Ministarstva odbrane Bosne i Hercegovine, a to znači da će Ministarstvo odbrane pokrivati čitavu državu. Rješenje koje je do sada dato da je nadležnost Ministarstva za vanjsku trgovinu i ekonomske odnose imalo je jedno tehničko opravdanje koje je bilo vrlo važno u vrijeme kada se ovaj zakon pripremao još uvijek nije postojao zakon o odbrani, zakon o ministarstvu odbrane i vojsci na nivou Bosne i Hercegovine, pa je trebalo premostiti nekim drugim rješenjem da se pokrije čitava država.

Danas kada imamo, uvjeren sam da se dio ovih nadležnosti treba dodjeliti i prenjeti na Ministarstvo odbrane. Kako mi o tome sada očito ne možemo raspravljati, ne samo zato što nema amandmana, ne samo zato što je prvo čitanje, nego zato što je ovo pitanje očito jedne da kažem više politike ili pristupa prema Bosni i Hercegovini. Ja sam uvjeren da će ova tema biti otvorena i to argumentirano i stručno upravo tako što se formira Ministarstvo odbrane, nakon što ova procedura krene i nakon što se, što ona zaživi.

Ja bih imao ovdje jedno tehničko pitanje. Nisam pravnik pa možda odgovor postoji u zakonu, ali ja ga ne umijem pročitati, a ono je sljedeće – predviđeno je da postojeća preduzeća ili pravna lica koja se bave proizvodnjom NVO-a trebaju u roku od 30 dana podnijeti zahtjev za registraciju, nakon što se zakon usvoji i koliko sam ja razumio u suštini ona podnose potpuno identične dokumente kao recimo i neka nova pravna lica koja bi tek počela sa radom.

Moje pitanje glasi – šta će biti snjima koji već to rade, koji već to proizvode do časa dok ne dobiju odluku dakle ne budu registrirana ponovo, ili eventualno odbijena? Mogu li ona do tada raditi?

Stari zakon ne važi kada dođe ovaj, a ova odredba mi nije regulirana ni u prelaznim odredbama iako nisam pravnik, čini mi se da se to obično u prelaznim odredbama regulira i treba regulirati, pa bi bilo važno da se oko toa izjasnimo. S obzirom da smo mi zakonodavac i prvi tumač zakona, držim da bi bilo dobro, ako ne možemo promijeniti zakon da dadnemo tumačenje da ona pravna lica koja u ovom času po važećem zakonu imaju saglasnost i jesu registrirana za ovu djelatnost mogu obavljati tu djelatnost sve dok ne dobiju novu pozitivnu registraciju, ili dok ne dobiju odbijenicu, odnosno ne budu odbijena za nastavak, za novu registraciju. Jer, pazite, naravno postoje ugovori, postoje rokovi, postoje obaveze itd. Ova procedura otvara sada vjerovatno neki novih 45 dana, možda i 60 i ne bi bilo dobro da napravimo jedan prazan prostor u kome su te firme u nejasnoj situaciji. To bi bilo po mom mišljenju o principima.

A sada o rješenjima. Prvo imamo rješenje dakle u vezi sa registracijom, ili odbijanje registracije, odnosno ukidanjem registracije nekome ko je već dobio registraciju. To su članovi 8. i 12. Zanimljivo je da se i jedan i drugi član završavaju identičnom rečenicom. To je otprilike stav 3. u članu 8. – rješenje iz stava 1. ovog člana je konačno.

Mislim da nije u redu. Ja se, ponavljam, nisam pravnik, ali u konsultacijama sa gospodinom Filipovićem sam ponovo naučio da upravni postupak u, kod nas u Bosni je dvostepen i mislim da nije u redu da nema mogućnost žalbe ili priziva na prvo rješenje tako da bi ta jedna na oko formalna mjera i formalna odluka mogla imati važno značenje. Mislim da će trebati tražiti rješenje da postoji mogućnost žalbe na odluku, dakle o neregistriranju prvi put, ili eventualno na odluku o ukidanju rješenja zbog nečega. To je prvo.

I drugo, odnosno zadnje što sam imamo za danas u vezi sa ovim zakonom je da u članu 13. se govori o kaznenim odredbama i kaže se da će se kaznom zatvora u trajanju od najmanje 5 godina kazniti odgovorno lice u pravnom licu koje organizira proizvodnju, remont NVO-a protivno odredbama člana 3. stava 1. ovog zakona.

Biću vrlo jednostavan i vrlo jasan. Smatram da je kršenje zakona potrebno uvijek sankcionirati, da je kršenje propisa o tome ko se može baviti proizvodnjom i remontom naoružanja i vojne opreme je ozbiljno kršenje, može izazvati vrlo ozbiljne posljedice po sigurnost pojedinaca, po sigurnost građana, sigurnost unutar zemlje, nekada međunarodne odnose itd., ali i pored svega smatram da je odredba da će se neko ko krši ove propise, ako pogledate tamo ima jako puno elemenata, dakle jako puno elemenata. Sutra će neko tumačiti da je proizvodnja vojnih čizama po vojnim standardima kršenje ovoga zakona. Dakle fizičko lice u pravnom licu čim dođe na sud ima već 5 godina i više.

Smatram da su ovakve odredbe drakonske, pogotovo u situaciji u kojoj naši građani su izloženi bombardiranju različitim standardima kaznenoga prava unutar Bosne i

Hercegovine, ili kaznenog prava koji se odnosi na građane Bosne i Hercegovine npr. u Hagu itd. Držim da ovakva odredba zaista ne može opstati i ne mislim da će ona postići riješenje, ali hoće sasvim sigurno izazvati jednu vrlo ozbiljnu dubiozu u standardima u kojima će vjerovatno nekada neko dobiti 5 godina zatvora za tešku tjelesnu kaznu, ubistvo iz nehata ili ne znam saobraćajni udes u kome je poginulo petoro ljudi odredi se kazna zatvora od 3 godine, a neko ko je proizveo možda hiljadu ili dvije hiljade vojnih čizama počinje sa 5 godina zatvora. Ozbiljne su stvari. Dakle.

Dopustite, dopustite, ako se ušta razumijem ovo se jako dobro razumijem. Naoružanje i vojna oprema, pa onda proizvodnja. Jer remont nije ni proizvodnja gospodine Spasojeviću, nego popravljjanje vojnih čizama. Samo vi čitajte, ja ću vam to protumačiti, ja umijem to malo i tumačiti. Dakle smatram da je ova odredba sasvim sigurno nekorektna, nekonzistentna i nije u logici, dakle kaznenih odredbe i sankcija unutar vladajućih zakona u Bosni i Hercegovini, a pogotovo u Evropi. Mi znamo čak da je u Švedskoj uglavnom 12 godina krajnja kazna koja se izležava, koja se izdrži. U pravili maksimalno 12 godina. A mi sada porpisujemo za malo bolje petarde 5 godina za početak.

Dakle, držim da je trebalo dati prostora da sud radi posao, a to znači dati zapriječenu kaznu znatno nižu, vjerovatno godinu dana i ne limitirati gornju kaznu, pa onda ostaviti sudu prostor da sud sudi, jer je to njegov posao. Dakle nije samo posao suda da utvrdi činjenice, nego da utvrdi u odnosu na te činjenice i sankciju koja može biti korektna i koja može biti učinkovita. Iz tog razloga smatram da su ove stvari, da je ove stvari trebalo popraviti, ove druge dvije, a što se tiče ove prve uvjeren sam da ćemo o tome diskutirati. Kako ovoga časa nemamo instrument da to popravljamo vjerujem da ćemo uskoro doći u priliku da imamo izmjene i dopune ovog zakona. Ne bi mi bilo nimalo krivo ako bi VIjeće ministara i sada nadležno Ministarstvo trgovine prema ovom zakonu vanjske trgovine pokrenulo te izmjene, ako ne onda će vjerovatno neko od kolega. Hvala vam lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Čengiću. Evo gospodin Jukić.

VELIMIR JUKIĆ

Ja bih iskoristio ovdje prigodu pitati predstavnika predlagača i želim jedno pojašnjenje u članku 11. - inspekcijski nadzor, zadnja rečenica, ustvari predzadnja, način vršenja nadzora i izvješćivanje propisat će se nalogom koje izdaje Ministarstvo vanjske trgovine i ekonomskih odnosa. Osobnim nalogom biće reguliran i način procedure i periodičnost inspekcijskog nadzora. Ja ne vidim u kom roku, a ovo postavljam pitanje iz jedne loše prakse koju imaju naša ministarstva od 60 dana. Znači to se odnosi na ovaj 11.

_____(?)
/nije izašao za govornicu/

VELIMIR JUKIĆ

Evo, ispričavam se to sam previdio, ali evo očekujem da to i bude kako je tu rečeno, inače svjedoci smo ne pridržavanja rokova pa ponekada i ne donošenja potrebnih pod zakonskih akata, naputaka i drugih akata tako da imamo praznine i onda često puta neriješene pitanja ili pojašnjenja koja su potrebna za kvalitetno provođenje određenih zakona.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. To je dobro. Javlja li se još neko za diskusiju? Ne javlja. Dakle, ja predlažem da sada poslije ovih rasprava glasamo o tome o ovom zakonu o proizvodnji i naoružanja i vojne opreme u prvom čitanju.

Ko je za? Hvala lijepo.

Dakle jednoglasno.

Ovim smo iscrpili raspravu i o ovoj tački dnevnog reda.

Dvanaesta tačka dnevnog reda je

Ad.12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upotrebi i zaštiti naziva Bosne i Hercegovine - predlađač Vijeće ministara, prvo čitanje

Dobili ste Zakon kao i izvještaj nadležne komisije. Prvo se vodi rasprava o neophodnosti i načinima na kojima je Zakon utemeljen.

Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon u prvom čitanju. Amandman na Prijedlog zakona, amandmana na Prijedlog zakona nije bilo.

Otvaram raspravu. Ko se javlja za riječ? Odlično. Dakle nemamo diskutiranja.

Izvolite Zorane Spasojeviću.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanici, ja mislim da smo mi prilikom donošenja ovoga zakona, znači osnovnog zakona kada smo o ovome raspravljali bili dali zadatak podnosiocu ovoga zakona da malo raspravi što se tiče iznosa.

Smatrali smo da su ovi iznosi koji su ovdje kazneni iznosi da su malo previsoki i mislim da sada u ovim izmjenama i dopunama, posebno što se tiče građana, gdje je ovdje stavljen iznos od 100 do 400 KM da je to stvarno drastičan iznos. Nema neko ni platu 400 maraka da se kazni za nešto 400 maraka, to je mislim.

MUSTAFA PAMUK

To je minimalna kazna, to je jako malo, za vrijeđanje zastave i.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Hajde ovo shvatam za organ vlasti i privredno društvo i drugo pravno lice, ali za građane, ovo mi je, mislim da je ovo prevelika kazna. Mi smo ipak demokratsko društvo, nemamo verbalni delikt, a evo ovdje faktički ga unosimo.

MUSTAFA PAMUK

Ja moram priznati da demokracija ne znači anarhiju. Neko za anarhiju mora biti kažnjen, a za demokraciju nagrađen. Hvala lijepo.

Javlja li se još ko za riječ? Hvala lijepo. Izvolite gospodine Hasane Čengiđu.

HASAN ČENGIĆ

Uvažavajući razloge koje je gospodin Spasojević iznio ovdje, naravno ako gledamo da je penzije negdje ovdje u Bosni i Hercegovini prosječno 150, 160 maraka, 170, onda za jedno vrijeđanje zastave trebalo bi dati 3 penzije.

Ja ipak mislim da ni jednom penzioneru, ni jedan penzioner nema razloga da vrijeđa zastavu pa da bi potrošio 3 penzije. Međutim, ja lahko mogu zamisliti da dođe neko svana, ne samo iz Bosne i Hercegovine i da ima ovako želju da malo uvrijedi našu zastavu, a da mu je standard i da mu je plaća i da mu je prihod po glavi stanovnika možda i više hiljada dolara. Pa neka plati tih 400 maraka, ništa ne fali. Biće od koristi za budžet. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Pa ne možemo nekome reći ti vrijeđaj pa nećeš ništa platiti, a nekom ti plati. To je to. Hvala lijepo.

Izvolite gospodine Limov. Malo vrijeđa kada ne mogu platiti.

TOMISLAV LIMOV

Ja naravno želim reći svoje mišljenje kada je ovo u pitanju. Ne možemo visinom kazni stimulirati vrijeđanje i upotrebu odnosno zaštitu naziva države Bosne i Hercegovine. Ja osobno mislim da je ovo upravo primjerena kazna.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Ima li još dalje diskutanata? Joj molim te izvini šefe, ministre, dobro došao. Izvolite. Niko molim te oprost, ja se izvinjavam.

NIKO GRUBEŠIĆ

Sve je bilo regularno po Poslovniku. Pozdravljam sve nazočne.

MUSTAFA PAMUK

Ja bih molio

NIKO GRUBEŠIĆ

Da ne bi bilo dilema oko ovih primjedbi, dakle ne može građanin uopće povrijediti ovaj zakon kao građanina. Dakle ovdje se radi 100 do 400 maraka ako recimo radnja, nositelj radnje nosi u svom nazivu radnju nazove Bosna i Hercegovina ili u tom nazivu upotrijebi, zabranjeno je to dakle upotrebljavati bez odobrenja.

Evo to je dakle smisao zakona, da se uporabljava naziv Bosne i Hercegovine adekvatno, ne radi se ovdje ni o kakvim deliktima itd. Jednostavno dakle bez odobrenja ni jedno, ni jedne od ovih subjekata ne mogu koristiti naziv. Ako dobiju odobrenje neće platiti ovu kaznu, ako ne dobiju, a upotrijebi platiće ovu kaznu. Mislim da je primjerena za radnju od 100 do 400 maraka i u granicama je minimuma i maksimuma propisanih prekršajnih kazni. Toliko.

MUSTAFA PAMUK

Ne, mi se ne zovemo Bosna i Hercegovina, nego za Bosnu i Hercegovina. Ogromna je razlika. To je ogromna razlika. Hvala lijepo.

/zajednička diskusija/

MUSTAFA PAMUK

Malo se smirite. Moraćemo promjeniti poslanike. Hvala lijepo. Čuli smo diskusiju. Promjenićemo poslanike. Hvala lijepo.

Ko je dakle evo čuli smo diskusiju. Molim da glasamo.

Ko je za to da se usvoji zakon u prvom čitanju?

Dakle jednoglasno. Hvala vam lijepo. Jedan suzdržan. Drži se građana.

Dvanaesta tačka

Ad.12. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upotrebi i zaštiti naziva Bosne i Hercegovine - predlagač Vijeće ministara, prvo čitanje

To je bilo jel tako?

Ad.13. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnom postupku - predlagač Vijeće ministara

Ovo je 13 tačka jel de?

Predstavnički dom je usvojio ovaj zakon u prvom čitanju. Amandmana na Zakon nije bilo.

Otvaram raspravu.

Ko je za to da usvojimo ovaj zakon u prvom čitanju?

Hvala lijepo. Jednoglasno.

14. tačka dnevnog reda je,

Ad.14. Prijedlog zakon o izmjenama i dopunama Zakona o službenom glasilu Bosne i Hercegovine - predlagač Vijeće ministara

Predstavnički dom je usvojio Zakon u prvom čitanju. Amandmana na Prijedlog zakona nije bilo.

Otvaram raspravu. Javlja li se ko za riječ? Ne javlja niko. Hvala lijepo.

Ko je za to da usvojimo Zakon u prvom čitanju?

Hvala lijepo. Jednoglasno.

15. tačka dnevnog reda je

Ad.15. Prijedlog zakona o prekršajima Bosne i Hercegovine - predlagač Vijeće ministara, prvo čitanje

Predstavnički dom je usvojio Zakon u prvom čitanju. Amandmana na Zakon nije bilo.

Otvaram raspravu. Niko se ne javlja. Hvala lijepo.

Ko je za to da usvojimo ovaj zakon u prvom čitanju?

Ko je za?

Jednoglasno. Jedan je suzdržan jel tako? Hvala lijepo.

Ad.16. Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama zakona o izbjeglicama iz BiH i raseljenim osobama u BiH – predlagač Predstavnički dom, prvo čitanje

Amandmana na Prijedlog zakona nije bilo Dakle otvaram raspravu, obzirom da je Predstavnički dom predlagač ovog zakon, on ga je i usvojio u prvom čitanju.

Stavljam. Otvaram raspravu. Molim.

HASAN ČENGIĆ

/nije izašao za govornicu/

JADRANKO TOMIĆ

Predstavnik je Zastupnički dom. Samo kažem da su oni predlagatelji.

MUSTAFA PAMUK

Hvala. Imamo li izvještaj Vijeća ministara o ovom? Ima li komisija o ovom? Komisija je prihvatila je li i ponudila da se prihvati ova odluka. Hvala lijepo.

Gospodin Brka se javlja za diskusiju

OSMAN BRKA

Uvaženi predsjedavajući, uvažene kolege, znam da je bilo na komisiji i da je komisija prosljedila našem domu, ali isto tako znam da komisija nije bila jednoglasna i znam da je Ministarsko vijeće imalo drugo mišljenje u odnosu na ovaj prijedlog i meni je žao što ovdje nema nikoga iz Ministarskog vijeća i ja zaista kada sam čitao prijedlog, ovaj član 1. i član 2. i kada sam čitao obrazloženje, onda sam se upitao da li mi više štitimo građane druge države, građane Republike Hrvatske ili štitimo građane Bosne i Hercegovine?

I iz tog obrazloženja ja nisam za to da i jedan građanin svijeta bude oštećen, da se razumijemo. Ali sam prvo, ako ćemo štititi građanina bilo kojeg, prvo štiti građane Bosne i Hercegovine, pa onda građanine druge države. Jer, ja vas molim da pročitate obrazloženje, a mogu ga i ja pročitati, šta je ono mene dovelo do jednom, ja ću ga pročitati.

- Notorna je kaža činjenica da su izbjeglice uglavnom iz Hrvatske koje su vršile zamjenu imovine sa izbjeglicama iz Bosne i Hercegovine našle u ponižavajućoj i iznad svega diskriminirajućoj situaciji. Naime, te osobe ostale su bez svoje imovine, konkretnije rečeno njima je imovina oteta odlukom organa Republike Srpske.

Ovdje se otvara niz pitanja kao što su da li imovinski zakoni odnose na izbjeglice iz Hrvatske ili ako se odnose da li je to moglo biti učinjeno prije nego što se zaključi određeni sporazum sa Hrvatskom? Smisao bi bio imovinskih zakona je pravo na povrat imovine, a ne oduzimanje tuđe imovine, a u praksi se odvija suprotno i apsurdne stvari što, ja ovdje imam jedan veliki upitnik, znate.

Osobe iz Hrvatske koje su zamjenili imovinu sa osobama iz Bosne i Hercegovine, ovdje nema ovo zamjenile pod navodnicima, to bi moralo biti, gube imovinu u Bosni i Hercegovini koji su dobili zamjenom, a imovinu koju su mjenjali u Hrvatskoj ne mogu vratiti uglavnom zato što su se osobe skojima su imovinu mjenjale uknjižile kao vlasnici njihove imovine i nemaju nikakvu obavezu da izvrše povrat imovine.

Imajući, samo malo, molim vas, imajući u vidu ovaj apsurd i ne brigu nadležnih institucija za ljude, predlažem Domu da se ovaj prijedlog zakona po članu 105. Poslovnika usvoji.

Međutim, ovdje je meni jako veliki upitnik, ogroman upitnik, je li to zaista čestit posao? Jer građanin Hrvatski, mi nismo krivi u Bosni i Hercegovini, odnosno građani Bosne i Hercegovine nisu krivi. Ako je Hrvatska donjela zakone koje će sigurno na sudu bilo kojem međunarodnom biti srušeni. Ja jesam razumio, onda ovo nije dobro obrazloženo. Ovdje nije dobro obrazloženo. Jer, nemojte mi samo ovdje sada pričati, molim vas niko neka mi ne priča da su građani Bosne i Hercegovine, konkretno bošnjaci napuštajući prostore određenih dijelova Bosne i Hercegovine i mjenjajući svoje stanove '92. i '93. to rdili dobrovoljno. To mi nemojte pričati. I da su to radili slobodno i da su to radili po svojoj volji. To mi apsolutno nemojte pričati, jer me u to ne možete ubjediti.

Po ovome će biti oštećeni i ja mislim da ovaj zakon uopšte ne pripada Zakonu o izbjeglicama, nego da ovaj problem treba da se rješava potpuno drugim zakonom. Zakonom o nekretninama tamo i potpuno drugim zakonom, ne o Zakonu o izbjeglicama. Na pogrešno mjesto je locirano rješavanje ovih problema, u pogrešan zakon je lociran. I ja zaista, da bi za ovo glasao danas, da bih digao ruku ili bilo kada trebam jako puno argumenata da mi da i Ministarsko vijeće i Vijeće ministara koje ipak treba da kao izvršni organ da stoji iza ovoga. Ja ovdje ne vidim nikoga iz toga da brani ovaj stav i meni je ovaj stav vrlo upitan, vrlo upitan i ja zato neću moći dignuti ruku za ovakav prijedlog.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Brka. Gospodin Radovanović.

VINKO RADOVANOVIĆ

Dame i gospodo ja nisam siguran da li sam razumio gospodina Brku, ali ne bih ulazio lica iz Hrvatske, lica iz Bosne i Hercegovine. Govori se o izbjeglicama i po meni ne vidim šta ovdje nije dobro složeno u ovoj izmjeni, ako uzmemo da povrat, stiču pravo na povrat nakon što dokažu da je zamjena bila. Nije sporno ako je zamjena bila pod prinudom dokazaće i steći će pravo da zamjeni. To je jedna stvar.

I druga stvar koja se uslovljava ovdje, po meni je sasvim logično da onaj koji vraća imovinu ima pravo da dobije i svoju imovinu koju je zamjenio sa tom osobom. Mislim to su dvije potpuno normalne stvari koje stoje ovdje u ovoj izmjeni. Znači dokazati da je pod prinudom napravljeno, to se po meni podrazumjeva u konkretnom. A drugo je da ja imam pravo na svoju kuću koju sam zamjenio, ako sam u obavezi da vratim tuđu kuću koju neko traži. Mislim to su normalne stvari.

MUSTAFA PAMUK

Čuli smo Radovanovića. Ja gospodine Zorane izvolite.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanici, pa evo ja samo želim da kažem, pošto dolazim iz Bijeljine i u Bijeljini je veoma atraktivno zamjeniti prodati ili na neki način drugi doći u posjed imovine, jer je Bijeljina sada jedna od najskupljih opština u Bosni i Hercegovini.

A ovo što se tiče ovoga izmjene ovoga člana 1. nemam razloga da ne podržim ovu izmjenu zbog toga što se ovdje osigurava da onaj ko je zamjenio svoju imovinu, znači ko je uspio da zamjeni svoju imovinu da bi ponovo došao ponovo u svoju imovinu, vratio znači postoje dva uslova, ako je to izvršeno pod pritiskom, ali stim da se znači taj ko je izvršio tu zamjenu mora osloboditi onu imovinu koju je uzurpirao u drugom dijelu da bi znači onome koji je, skojim je zamjenio da bi morao, da bi mogao doći u posjed svoje imovine.

U tom smislu je to rečeno da ne bi došlo do zloupotreba da ovdje traži svoju imovinu, a onu imovinu koju je tamo zadržao u drugoj državi kaže pa to sam ja uknjižio i možda je prodao, možda je nešto uradio snje, a sada traži svoju imovinu da se vrati. U tom smislu je ovaj član. Tako sam bar ja razumio.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodin Jukić.

VELIMIR JUKIĆ

Ovo ovdje je vrlo kratko, ali ipak treba pročitati dobro i više puta, bar ja trebam da bi razumio. I kako sam ja ovo shvatio po meni je ovo neprovedivo. Zašto? Zato što ovo podrazumjeva da se ponovo oni koji su sudjelvoali u razmjeni, da se ponovo sporazumiju o kontrarazmjeni. Ja to tako tumačim i čitam.

Po meni je ovo ja prihvaćam, međutim ovo za mene, kako ja to vidim ne znači puno. Jer i tako ostaje mogućnost, bez ovih izmjena da se uvijek dvojica mogu dogovoriti o zamjeni ili nekakvoj naknadi itd. A sve drugo, a to opet ovdje piše, jer na kraju kaže da dokaz da su izvršili pod prinudom, hadje da to nekako se može nešto uraditi i kada drugoj ugovornoj strani stavlja na raspolaganje, njezinu zamjenjenu imovinu. Ali samo ako se druga strana složi, ako se ne složi, kaže onda smo uradili posao, posao je završen itd.

Znate to je isto mene podsjeća na jednu situaciju danas ja napravim snekim nekakav posao, dogovorim se i za neko vrijeme, ja shvatim iz bilo kojih razloga da sam se ja prevario i sada bih ja ponovo vratio stvar na početak. Može samo onaj drugi ako onaj drugi hoće. Ja to tako čitam i tumačim i za mene ovo, ne znam evo jednostavno ne vidim velike svrhe i razloga da ovo, jer ja opet, ja bih volio da mi neko to drugačije rekne. Ovo obrazloženje čak nisam ni čitao. Za mene obrazloženje čak nije ni bitno kako neko vidi ovo rješenje. A ja ga vidim na ovaj način.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo kolega. Gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Jer ja osjećam potrebu da, budući je bilo dosta rasprave na Ustavno-pravnoj komisiji o ovog prijedloga zakona koji ima dva članka, ali je ...dužnost mi je po Poslovniku braniti ono što je prošlo na Ustavno-pravnoj komisiji i naravno ako se to

može braniti i braniću istom argumentacijom kojom smo i došli do prihvatanja ovoga prijedloga zakona.

Naime, ja moram reći ovako, šta je rukovalo Ustavno-pravnu komisiju da prihvati ovo što je već prihvatio Zastupnički dom.

Prvo. Prihvatanjem prijedloga ovoga zakona izmjena i dopuna Zakona o izbjeglicama mi ne možemo dirati, niti možemo utjecati na pravnu sigurnost onih osoba koje su iz Republike Srpske otišle u bilo koju zemlju, ovdje se konkretno spominje Hrvatska koje su tamo primile imovinu javno bilježničkom ovjerom uz nazočnost osobe skojom mjenjaju potpisale zamjenu te imovine i na temelju javno bilježničke ovjere izvršili uknjižbu te imovine.

Dakle, pravni status te imovine je da je to imovina te osobe koja ima javno bilježničku ovjeru, jer bez toga ne bi se uknjižila i krenimo sada o konkretnoj stvari. Iz Republike Srpske pretpostavljam da nisu išli s, pretpostavljam da su to bili bošnjaci i da su to bili hrvati. Kada su došli tamo, oni su uknjižili svoju imovinu. Sada se postavlja problem zbog čega organi ili tijela nadležna Republike Srpske priječe, ne dopuštaju da oni koji su došli iz Hrvatske, ja ne bih odmah rekao da oni nemaju državljanstvo Bosne i Hercegovine. To je drugo pitanje, ovaj zakon ne tretira. Dakle to su osobe koje su došle iz Hrvatske, pretpostavljam uglavnom da su to osobe srpske nacionalnosti u većini. Došli su pred jedan, ja tako isčitavam ovaj članak 1. pred jednu branu državnih tijela, nadležnih tijela Republike Srpske koji im nisu dale uknjižbu te zamjenjene imovine. Samo malo, to piše ovdje. Jer nakon što dokaću da su zamjenu izvršile prinudom itd. drugoj ugovornoj strani, stave na raspolaganje njezinu zamjenjenu imovinu.

Vidite. Nisu uknjižili ili problem je njihova imovina i pravni status njihov u Republici Srpskoj. Čini mi se da tako piše u ovom članku. Dakle, kako on može dokazati da je pod prinudom došlo do te zamjene. Pa može se ovo u redovnom sudskom postupku nekako je li. To su, ovaj zakon ovakav kakav prijedlog zakona, bilo je tu i teških riječi, da on znači etničko čišćenje, da on sada znači zadržavanje svih onih koji su otišli i zamjenili svoju imovinu i otišli u druge zemlje, drugi su došli itd. što se teško može presumirati odmah da su to ljudi samo jedne nacionalnosti. Dakle to je nešto o čemu se može razgovarati.

Dakle, ovdje je jasno da treba i onaj ko trpi, trpe nadležna tijela koje trebaju omogućiti onima koji su došli u tu imovinu da tu imovinu mogu i koristiti, posjedovati na temelju validnih papira o zamjeni i uknjižiti kao svoju koji su došli iz drugih prostora u Republiku Srpsku. Zbog toga je Ustavno-pravna komisija evo, poimajući ovako ovaj prijedlog zakona, a valjda je tako bilo, imam informacije da se u tom smislu raspravljalo i na Zastupničkom domu, to su bili razlozi koji su nas rukovali da Ustavno-pravna komisija prihvati ovo i da Domu preporuči da se ovo u identičnom tekstu kako je tu prihvatio i Zastupnički dom prihvati na Domu naroda. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Filipoviću. Gospodine Radovanoviću.

VINKO RADOVANOVIĆ

Ja se izvinjavam što ponovo izlazim, ali osjećam se dužan da pojasnim neke stvari.

Prvo, ovo se odnosi za određeni vremenski period. Znači lica koja su vršila zamjenu imovine u periodu predviđenom imovinskim zakonima, znači za određeni vremenski period za ratni period kada, moramo se složiti ipak sklapanje određenih ugovora mora ići pod reviziju, odnosno moramo imati na umu da je moglo da bude pritisaka. Znači tu se potpuno slažemo i to je ovaj prvi uslov koji po meni nije sporan da se utvrdi da li je neko sklopio ugovor pod pritiskom.

I druga stvar, ja bih naveo drugi primjer, za razliku od gospodina Ilije. Možda se to ne odnosi na ovo što je on rekao, ne odnosi se na ovo što, na ovaj primjer što ste vi rekli, imamo, situacija je sledeća. Srbi koji su došli iz Hrvatske u Republiku Srpsku, zamjenili su sa Hrvatima koji su otišli u Hrvatsku. Recimo, uzmimo taj primjer. Hrvati u Hrvatskoj su imali tu mogućnost da uknjiže tu imovinu. Srbi u Republici Srpskoj nisu uknjižili, ili nisu imali mogućnost. Dolazimo do situacije da Hrvati, da Hrvati iz Hrvatske traže povrat svoje imovine u Republici Srpskoj. I oni dobivaju tu imovinu. I nije sporno, ali srbi ne mogu da dobiju svoju imovinu u Hrvatskoj zato što je ona uknjižena, zato što je Hrvat iz Republike Srpske uknjižio tu imovinu u Hrvatskoj. E zbog toga se traži to da se srbi, znači da jedno lice može da dođe u psojed svoje imovine u drugoj državi i u drugom gradu.

MUSTAFA PAMUK

Ne možemo mi taj zakon donjeti. To je hrvatski zakon.

VINKO RADOVANOVIĆ

Ne, to je regulisano ovim zakonom. Molim vas, ja mislim da obadva ova uslova nisu sporna. Ne vidim zbog čega je sporno da neko dokaže da nije pod prinudom, odnosno da je pod prinudom sklopio ugovor i ne vidim šta je sporno da ja, ako sam u obavezi da vratim nekome njegovu kuću, da dobijem svoju kuću. Ja stvarno tu ne vidim, to su, po meni su to dvije stvari koje se regulišu ovim zakonom i ne vidim šta je tu sporno. Ili neko misli da sam ja u obavezi da vratim nekom kuću, a svoju kuću ne mogu da dobijem. Stvarno. To su dvije stvari koje se regulišu. Ja ne vidim treću stvar koja se reguliše ovim zakonom. A obadvije stvari su nesporne.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Radovanoviću. Gospodin Limov.

TOMISLAV LIMOV

Pa evo upravo gospodin Radovanović je rekao nešto što je mene opredjelilo da na Ustavno-pravnoj komisiji budem suzdržan. Dakle upravo ta činjenica da mi ne možemo utjecati na vlasti u Republici Hrvatskoj da osiguramo ovo o čemu vi govorite u smislu povratka, mene je opredjelila da razmišljam u pravcu da ovo se mora riješiti, prije svega

bilateralnim sporazumom, ili imovinskim zakonima, odnosno zakonima koji tretiraju ovu problematiku, a ne Zakona o izbjeglicama. Nisam dakle siguran da će od ovoga biti koristi tim ljudima, a zaista je to problem koji se mora na neki način regulirati.

Ja sam dakle, ja dakle mislim da ovim zakonom nećemo postići ono što želimo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Javio se gospodin Hasan Čengić.

HASAN ČENGIĆ

Uvažene kolege, čini mi se da ovaj dosadašnji dio rasprave o ovom amandmanu, ili amandmanima na ovaj zakon pokazuje da je zaista u ovom slučaju bilo više nego neophodno da imamo predstavnika predlagača. Jer ipak predlagač je onaj koji zna, ne samo ono što piše, nego i intenciju.

Drugo, mislim da je iz ovoga potpuno jasno da je neophodno za dalje odlučivanje imati i predstavnika Vijeća ministara. Prema informacijama kojim raspolazem, ne znam jesam li u krivu, predstavnik Vijeća ministara na nadležnoj komisiji, gospodine Filipoviću, nije podržao ovaj amandman i iznio je svoje razloge. Molimo sada samo malo pažnje.

Kada ne bi bilo ovoga obrazloženja dolje, ja vam moram priznati da uopće mi ne bi na pamet pala, dakle da nema obrazloženja dolje, čitajući sami tekst, ja nigdje ovdje ne vidim drugo, nigdje ovdje ne vidim i Republiku Srpsku. Jer ništa u samom amandmanu nije spomenuto. Dakle ovo se tiče čitave Bosne i Hercegovine i u tom smislu se tiče svih građana Bosne i Hercegovine. Hajmo sada na ovaj način razgovarati. Poznato je i hoćemo li poricati ne slagati se, slagati se, poznato je da je bilo razmjene imovine pod pritiskom na teritoriji Bosne i Hercegovine u određenom periodu u zadnjih 12-13 godina. Bilo je. Neki slučajevi su ostali kao takvi, neki su dokazani, neki su otvoreni. Dakle u nekim slučajevima od pritiskom je neko otišao i ostalo je to tako. Neki su dokazali da je bilo pod pritiskom, pa su se vratili. Neki su u procesu dokazivanja. Neki su digli ruke itd.

Međutim, hajmo malo gospodine Filipoviću, izvinjavam se što vas prozivam, jer ste pravnik i šef ove komisije, da ja kao nepravnik čitam tekst. Ako mi dopustite ovdje se kaže – osobe koje su vršile zamjenu imovine. Nigdje se u ovom dijelu ne kaže pod pritiskom. Kada bih ja pisao ovaj amandman, i ako bih htio da naglasim tu činjenicu i ako je to povod, onda bih odmah u početku ovog amandmana rekao – osobe koje su bile prisiljene, ili vršile zamjenu pod pritiskom. Ako su vršili zamjenu, u prvom dijelu ovog amandmana kaže – vršili zamjenu, a onda poslije kaže – dokazali da je to bilo pod pritiskom, to je blago kazano samo po sebi kontradiktorno u tekstu. Dakle to je prvo.

Drugo, gospodin Filipović kao pravnik, kao pravnik zaključuje da ovo, ovaj drugi dio ovog amandmana u kome se kaže ili kraj rečenice što dokažu da su zamjenu izvršili nakon što dokažu da su zamjenu izvršili nakon što dokažu da su zamjenu izvršili pod prinudom. On zaključuje da to dokazuju sudom. A ja sada hoću da kažem ovako da to

dokazuju nekom dokumentacijom pred nekim organom zaduženim za pitanje izbjeglica i raseljenih osoba. S obzirom da ovo nalazim u Zakonu o izbjeglicama i raseljenim osobama, pa to dokazujem nekim organom npr. kantonalnim ili entitetskim ministarstvom tamo nekom, nekim uredom ili nekom njihovom kancelarijom, nekom osobom zaduženom za to.

Molim vas, zar ovo ne otvara sada jednu stravičnu mogućnost volontarizma. Da sada tamo neki nadležni organi počnu to tumačiti na ovaj ili na onaj način. Oprostite.

ZORAN SPASOJEVIĆ

/nije izašao za govornicu/

HASAN ČENGIĆ

I u tom, ja govorim o tom periodu, dakle ja se sada pojavljujem i kažem da je mene, da je mene neko protjerao iz Ustikoline, iz Odžaka, da me je neko protjerao toga i toga dana, ja sam zamjenio imovinu. Dopustite, dopustite da dodemo, dopustite samo da diskutiramo. Sada je rasprava. Da sam tamo zamjenio imovinu, jeste, ali me neko prisilio. I ja se sada pojavljujem u kantonalnom Ministarstvu za izbjeglice u Kantonu Sarajevo gdje još neko je iz Istočne Bosne se uhljebio i sjedi upravo u toj stolici, pa ga ja slučajno znam i kažem – deder mi zemljače pomozi oko ovoga, de ti meni napiši ovaj papir itd. i sada idemo dalje.

Dakle, prvo nije jasno na osnovu čega početak amandmana ne govori o zamjeni pod prisilom, a kraj govori . Nije jasno ko će rješavati ovo pitanje, kojom procedurom? Nije jasno i otvara se niz problema. Ako je neko htio ovim amandmanom uvesti pitanje rješavanja imovine građana Bosne i Hercegovine u Hrvatskoj ili bivših građana Hrvatske sada u Hrvatskoj, onda je očito da mi ovim zakonom ne možemo rješavati međudržavne odnose. To je dakle očito.

Iz svega ovoga ja mogu samo kazati jedno, očito jedno ozbiljno pitanje i dobra namjera da se to pitanje riješi nije riješeno predloženim tekstom amandmana. Dakle definitivno nije riješeno. I tvrdim, tvrdim upravo ono što je i gospodin Jukić rekao da je to neprovodivo, da će to zapravo izazvati jednu stravičnu dakle stravičnu pometnju na terenu i da ćemo mi, nakon što zakompliciramo ovo stanje stvari još više morati, ako bi usvojili ovo morati onda reagirati i popravljati ovo.

Dakle, ja držim da je ovo stanje sa ovim tekstom amandmana. To što je prošao u Predstavničkom domu, ja nemam ništa protiv, ja blago kazano mislim da je malo to ovako da kažemo u dobroj namjeri da se riješi pitanje jednog broja ljudi iz Bosne i Hercegovine ili koji su u Bosni i Hercegovini, dakle da je propušteno da se malo rigoroznije čita sami tekst. Iz tog razloga smatram da ovako predloženi tekst ovog amandmana ne rješava ovo pitanje, ali otvara niz drugih pitanja. I smatram da ovo, bez obzira na to što se formalno tiče lica koja su raseljavana, interno raseljavana ispreseljavana itd. useljavanja, iseljavanja da ova materija danas više nije materija za ovaj zakon, nego za onaj drugi zakon i neka ide po njegovoj proceduri. Kada bi se našlo u

Zakonu o imovinsko pravnim odnosima, onda vjerujem da bi tada i ovo moje pitanje kako se dokazuje to da je neko pod prisilom bilo jasnije, jer se tamo koliko ja znam uglavnom sve dokazuje ili dogovorom, odnosno dokazuje dogovorom, ili se dokazuje sudom.

Zbog toga smatram da danas ne postoje uvjeti da se o ovome izjasnimo i da ne bismo išli u dalju diskusiju koja bi nas mogla jako podijeliti oko ovoga pitanja, predlažem, dakle ...predlažem da ovo ostavimo i da zatražimo prisustvo i predlagača i Vijeća ministara i da tek uz njihovo prisustvo zauzmemo konačan stav. U protivnom ja vam odmah kažem podržavajući pravo svakoga ko je izgubio imovinu prisilom i nasiljem, podržavajući neupitno dakle svakog građanina Bosne i Hercegovine, podržavajući to pravo apsolutno, ja ću biti protiv ovog amandmana, ne zbog toga što sam protiv prava, nego zato što ovaj amandman komplicira i još više pogoršava stanje, a ne rješava. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Mogu li te zamoliti. Radović je sada na redu. Zamoliću te da nastaviš sjednicu.

NADE RADOVIĆ

Uvaženo predsjedništvo, drage kolege ne vidim zašto mi ovakav jedan amandman toliko komplikujemo i zašto ga politiziramo. Ja sam bio član, odnosno bio na Ustavno-pravnoj komisiji. Možda nije jedan slučaj koji se, pojava koja se dešava u Republici Srpskoj, dakle ona je, ona nije masovna, dakle to se radi o desetak slučajeva koje bi trebalo na neki način institucije Bosne i Hercegovine, dakle smatramo da je Bosna i Hercegovina za čitavu teritoriju, pa i za Republike Srpsku da pokušamo da pomognemo u rješavanju. Da pomognemo rješavanje. Dakle nesporno je da svak u određenom periodu je izvršio zamjenu pritiskom i ne pritiskom može je povratiti. Dakle to je nesporno. Ali ovim članom mi kažemo taj koji hoće da povрати imovinu da bude toliko dobar da onu koju je dobio ponovo povрати. Dakle dođemo na predašnje stanje i ništa više od toga. Mi sada to nećemo.

Drugo, ovdje se kako uvažene kolege tumače, dakle ne sve, nego samo oni ljudi koji smatraju da su oštećeni i podnjeli zahtjev u zakonom propisanom roku da povrate. Dakle što je u redu i što je logično i što im treba omogućiti i treba da im se povрати imovina i samo je uslov kada povрати da onu tuđu koju su uzeli i vrate predašnjem vlasniku i ništa više od toga. I ne vidim šta je tu sporno i šta će tu izazvati dodatne komplikacije i šta će to pogoršati situaciju i ne vidim odatle etničko čišćenje ovim. Radi se o desetak slučajeva gdje imamo takvih ljudi koji su iskoristili to što nemamo bilateralnih odnosa sa Hrvatskom i uknjižilo se tamo imovinu i ne pada im napamet da povrate svoju i imamo ljude koji su ostali bez imovine. A moramo malo gledati i takve slučajeve. Dakle to se odnosi za te ljude. Toliko i hvala vam.

VELIMIR JUKIĆ

Zahvaljujem gospodine Radoviću. Gospodin Brka. Dobro, možemo raditi, samo ne možemo odlučivati. U dvorani je gospodin.

OSMAN BRKA

Ja se izvinjavam što ponovo izlazim, mislim da smo otvorili pravo pitanje na pravi način. Ja nisam zato da bilo koji čovjek bude oštećen na zemaljskoj kugli. To sam rekao maloprije. I, samo malo, samo da završim. Nisam zato da bude bilo ko oštećen.

Ali, nisam ni zato da Bosna i Hercegovina sama preuzme teret rješavanja tog problema ljudi koji su na određen način pod pritiskom morali da napuste u određenom periodu svoju kuću. Mislim da je ovo pravo pitanje da naša delegacija u Vijeću Evrope pokrene pitanje povrata imovine koju je Republika Hrvatska nelegalno dodjelila određenom broju građana na račun građana koji su napustili iz prostora Krajine, mislim na srbe konkretno. Znači oni ovdje sada ušli su u neku imovinu u Bosni i Hercegovini, ne mogu je uzeti, tamo se ne mogu vratiti. Šta radi naša delegacija u Vijeću Evrope da dovede te ljude u situaciju da mogu da dođu do svoje imovine, ako to već sama Republika Hrvatska.

Znači ovo je problem koji ne treba da riješi samo građanin Bosne i Hercegovine i da to samo ide na teret građana Bosne i Hercegovine, svih, a da se amnestira zakon nepravedan koji je donjela Republika Hrvatska da se uradi to kako se uradilo. Ja to vidim iz ovog iz obrazloženja zakona ja vidim da je to tako. I molim vas, ako nije tako onda mi kažite da srbi koji su iz Republike Hrvatske došli u Bosnu i Hercegovinu mogu se tamo vratiti. Kazaćete mi da ne mogu. E, kazaćete mi da su tamo njihove kuće 1/1 sada na nekom drugom. Pa znam, ali onda to ne može biti, ne može biti ako je na nepošten na neregularan način to urađeno. Znači to treba riješiti. To treba da se riješi na nivou država, ako ne može na nivou država, onda međunarodna zajednica preko Vijeća Evrope da utiče da se to riješi.

Nemojte molim vas samo mi govoriti da sve treba da se riješi na teret Bosne i Hercegovine. Ja to neću prihvatiti.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodin Zoran Spasojević. Molim. Nisam oprostio molim te nisam vidio.

BOŠKO ŠILJEGOVIĆ

Nisam se na profesionalan način javio, digao sam tri prsta i onda je predsjedavaću htio da me ignoriše zbog toga.

Gospodine predsjedavajući, ja sam član Ustavno-pravne komisije i u posljednje vrijeme smo svjedoci dešavanja da smo vršili prenos ovlaštenja sa entitetskih institucija sa entiteta na institucije Bosne i Hercegovine tamo ide gdje je Dejton izričito to davao u nadležnost entitetima. Znači imali smo kod Zakona o reformi odbrane, imali smo oko PDV-a itd. i onda su pojedinci upinjali se i zaklinjali se kako moramo da jačamo institucije Bosne i Hercegovine radi Evrope, radi partnerstva za mir itd.

Sada kada se dešava obrnuto, kada je, nije nikakva tajna Republika Srpska je opterećena ovim problemom izbjeglica iz Hrvatske i ovim slučajem imovine i sada institucije Bosne i Hercegovine bježe od rješavanja tog problema. Mi smo svjesni da se ovim uopšte ne rješava problem. Takođe smo svjesni da se ovo mora dogovoriti sporazumima i ugovorima između Bosne i Hercegovine i Hrvatske, ali smatramo da otpočinjanjem rješavanja problema, dizajući ga na nivo institucija Bosne i Hercegovine da ćemo vjerovatno u nekom narednom periodu sa tih jačih pozicija države jedne i druge uspjeti da riješimo taj problem.

Sličan slučaj imamo oko prava penzionera. Pravo na ostvarivanje penzija u Federaciji, pa upinju se pojedinci. Sada odjednom ostavljaju taj problem entitetu i prave važnog entitet. Hoćemo li da država Bosna i Hercegovina preuzima i da se pojavljuje i da živi na svakom pedlju teritorije Bosne i Hercegovine, a ne kada je problem u pitanju onda to ostavljamo entitetu, a nećemo to da rješavamo institucioalno.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Izvini molim te. Izvoli Zorane.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Ja se izvinjavam što je drugi put javljam, ali evo ponukalo me nekoliko prije mene diskutanata da kažem nekoliko riječi. I mislim da se slažem sa gospodinom Osmanom da ne treba nikoga oštetiti i nema razloga i ja bih bio stvarno nepravedan čovjek kada bi težio da donesem zakon da bi neko bio oštećen. Ali ovim zakonom se pokušava da se pravda na neki način stavi na tas i da se kaže ovo je bar donekle pravedno iako znam da na zemlji nema pravde, pravda je na nebu, to znam sigurno, a na zemlji teško da će biti pravde.

Ali ovim zakonom, evo kako ću vam to obrazložiti. Ovo što kaže da je pod prinudom. Sve je pod prinudom što je urađeno 4. aprila '92. ili 2.aprila '92. do 13. decembra '95. Znači on ne treba da traži, gospodine Čengiću neku potvrdu ili bilo šta. Znači sve je u ovom periodu koje je izvršeno što se tiče zamjena, sve može. Ako on kaže to je urađeno pod prinudom, zakon, odnosno sud mu govori da je to tako kao što on kaže. Znači ovaj period se smatra da je urađen pod prinudom.

Ovaj drugi stav, pa nelogično je da ja ako hoću, ja ovo posmatrajući ovo obrazloženje nisam shvatio ovako kao što su drugi shvatili da je to samo problem sa građanima iz Hrvatske, odnosno srbima iz Hrvatske. Ovaj problem može da bude i problem naših građana koji su zamjenili iz Sarajeva, Bijeljine iz Banja Luke, Livna itd. A

da bi neko mogao ostvarivati znači svoje pravo, mora se odreći onoga prava koje je uzeo od onoga tuđeg. Znači ako želi da ostvari da se vrati u svoju kuću, mora vratiti onu kuću koju je uzeo od onoga drugoga. To je elementarno pravo i ne znam razlog zašto mi ovoliko nećemo da prihvatimo dvije činjenice koje govore izričito o tome.

Znači svako ko podnese zahtjev, a taj koji se dogodio, zamjena ako se dogodila između 4. aprila ili 2. aprila '92. i 13. decembra '95. smatra se da je urađena pod prisilom i ovaj drugi stav da ne možeš zadržati dvije kuće. Pa to je najlogičnije da ne mogu zadržati ni svoju ni onoga komšije od koga sam uzeo. I šta je sporno u ovome ja ne znam uopšte. Ovaj, obrazloženje je rogobatno i mislim da smo mi uhvatili obrazloženja, a obrazloženje nije pravo. Pravo je ustvari ovo, ako ja želim da izvršim povrat svoje imovine dužan sam da onu imovinu u koju sam ušao da oslobodim i kao razlog navodim da je to izvršeno pod prisilom, a prisila znači da je to izvršeno u ove 3-4 godine rata. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Imam samo jedno pitanje, neka mi bude dopušteno, molim vas.

Meni nije jasno, evo jedan konkretan primjer. Marko Marković u Republici Hrvatskoj prodao svoju imovinu Franji Franjiću, a vratio se u Bosnu i Hercegovinu i ušao preselio u Bosnu i Hercegovinu i ušao u kuću Muje Mujića. I sada kažemo, ako Marko Marković ne može da vrati svoju imovinu u Republici Hrvatskoj, on neće napustiti ni kuću Muje Mujića. Kako će on, molim vas, to su objašnjenja koja je, to su zaključci koje ja izvlačim iz tvog objašnjenja Spasojeviću.

Kako će on to riješiti i kako ćemo mi natjerati Republiku Hrvatsku da postupi po našim zakonima? To je jedna stvar.

Druga stvar, zašto Marko Marković neće da isprazni kuću Muje Mujića, jer zato što on ne može da izvrši povrat svoje imovine u Hrvatskoj? Mislim da to nije u redu.

Ja lično mislim, ja ću sada reći ja lično mislim da ovaj zakon i ova materija treba da bude regulisana u imovinskim zakonima, ja to mislim i normalno da ona treba biti regulisana prije nego što se, jer zadire ona pomalo zadire u odnose međudržavne odnose između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Moralo bi na nivou dvije države da se nađe neko rješenje, te da i jedna i druga država u svojim imovinskim zakonima regulišu ovu materiju saglasno i na način da ovaj zakon može da donese, može da se u praksi naime primjeni.

Moje je mišljenje da u ovom zakonu, bar u ovom zakonu je ovo možda, možda ne bi trebalo da se reguliše. Druga stvar imamo, imam primjedbu mog uvaženog prijatelja koji kaže kada hoćemo govoriti o dizanju nekih stvari na državni nivo, onda to izbjegavamo zato što se tiče jednog entiteta. Po onome kako on misli kada se tiče entiteta Republike Srpske, je li mi ne želimo da na državnom nivou rješavamo taj problem. Ja mislim da je do sada u bosansko hercegovačkom zakonodavstvu i bosansko

hercegovačkom parlamentu jako jasno rečeno da država brine podjednako o svim problemima i oba entiteta. Evo to je što ja mislim. Hvala.
Bujrum.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Gospodine predsjedavajući, to i jeste ono što sam ja mislio da je bojazan vaša zašto vi ne želite da ovaj amandman usvojite, a to je što uvodite vi tzv. tri lica, a u ovom amandmanu piše jasno – lica koja su vršila zamjenu imovine. Znači dva lica su mogla izvršiti. Nema nigdje trećeg. Ne znam gdje ste vi, kako ste vi našli treće lice koje ste ubacili. To je jedna stvar.

MUSTAFA PAMUK

Ja sam kombinovao da ti kažem da je nerealno.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Ne, mi raspravljamo lično o ovome što piše ovdje. Razumijete. Nemojte kombinovati nešto što je nemoguće, što ne piše ovdje. To je jedno što sam želio da vam kažem.

I drugo, svi koji su završili znači zamjenu u roku ovom o kojem sam maloprije govorio, oni su svi uvedeni u posjed. Ja dolazim iz Bijeljine. Nema ni jedan čovjek, ni bošnjak ni Hrvat koji je imao svoju kuću koji je ili zamjenio, ili mu bila privremeno oduzeta, ili zakonom stavljena na raspolaganje drugom koji nije ušao u svoj posjed. Znači nema ni jedan. Ovdje je riječ o licima koja su znači lično između sebe stavljala nekakav ugovor kojim su rekli, ja dajem tebi svoju imovinu, a ti meni daješ svoju. Nije bitno da li se nalazi znači ovdje lice ili u Hrvatskoj. Mogu se lica nalaziti i u okviru Bosne i Hercegovine.

Ja smatram da i takva lica postoje, da takva lica ne mogu koristiti i svoju imovinu i onoga imovinu kojeg su zamjenili. I to je suština ovoga. Ništa drugo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepa. Evo gospodine Filipoviću dobro došli.

ILIJA FILIPOVIĆ

Kratko samo još nekoliko riječi vezano za ovo. Evo sada sam pokušao još nastavno sa gospodinom Čengićem stvar elaborirati.

Ono što smo mi, opet kažem na Ustavno-pravnoj komisiji imali u vidu. To nisam rekao kada sam se prvi put javio, ali se to čulo iz diskusija kolega. Imali smo u vidu da su u pitanju pojedinačna prava. Dakle u pitanju su pojedinačna prava između fizičkih osoba koje su vršile zamjenu imovine. Da li su one to radile ugovorom fiktivnim o kupoprodaji, jedna drugoj prodala tamo i izvršili ovjeru izvan RS i u RS, ili su pisali ugovor o zamjeni

pa su ga ovjerili na jednom ili drugom mjestu. U pitanju je dakle obvezni odnos, obligacijski odnos koji je, evo konkretno zašto spominjemo Hrvatsku. Pa u obrazloženju ovdje piše, u obrazloženju piše ovdje da je to notorna činjenica, jer se to odnosi samo na izbjeglice, pa piše uglavnom iz Hrvatske. Zbog toga sam ja bio slobodan i spomenuti susjednu Hrvatsku kao primjer gdje su se, na kojoj relaciji su se vršili ovi pravni odnosi.

Dakle nikakvo tijelo, ovo što je rekao gospodin Čengić iz nekakvog resornog ministarstva i to. Za osporavanje ovog pravnog posla između dvojice kada je postojala volja, a ova izmjena pruža mogućnost da svima onima koji su se predomislili, dakle pruža mogućnost svima onima koji su se predomislili, ili je proradila u njima sada nekakva druga svijest u odnosu na onu koju su imali u vrijeme zaključivanja ili kupoprodajnog ili ugovora o zamjeni, dakle oni mogu svoju satisfakciju potražiti gdje – pa samo na sudu i nigdje više.

I ima ovdje još jedna zabuna. Ovdje se ne radi o odnosu Republike Srpske kao entiteta države Bosne i Hercegovine, ili Federacije kao entiteta države Bosne i Hercegovine i nekih drugih država, ne. Ovdje se radi o odnosu fizičkih osoba. Molim vas lijepo, o odnosu fizički osoba. I ovdje su sve, sve je u sferi špekulacije kada se govori o nekakvim desetinama, stotinama tisućama itd. tih slučajeva. Koliko će se probuditi ti koji će posegnuti sada za ovom izmjenom ovoga zakona i reći ja bih sada nešto činio? Ma da, ali on će morati dokazati tu prinudu do koje je došlo na temelju koje je on stavio svoj potpis, jer ni u jednoj zemlji, pa ja vjerujem niti u RS on to nije mogao uraditi ako nisu bile obje osobe nazočne, prisutne kada se zaključivao taj ugovor. U pitanju je nekretnina, on se mora ovjeriti na sudu ili kod javnog bilježnika u Hrvatskoj gdje notari ili javni bilježnici već rade. I rade već 7-8 godina. Prema tome to je.

_____(?)
/nije izašao za govornicu/

ILIJA FILIPOVIĆ

Samo malo. To što je rekao Visoki predstavnik odnosi se na ovaj dio u obrazloženju u 4 i 5 rečenici, kaže da je njima oteta imovina odlukama organa Republike Srpske.

Dakle definitivno će morati nadležna tijela Republike Srpske dokazivati da li su oteli ili nisu oteli. Zbog čega netko ne uživa tu svoju zamjenjenu imovinu, a došao je iz nekih drugih prostora u Republiku Srpsku. To je to. I dalje ostajem pri, evo, nakon što sam i ovo rekao, dakle pokušao sam i gospodinu Brki reći da nema tu odnosa bilo koje države sa Bosnom i Hercegovinom i njenim entitetima. U pitanju su pojedinačni odnosi, odnosi fizičkih osoba, volje dvojice koji su ušli u pravni posao sasvim svjesni, ako nisu ova izmjena i dopuna Zakona im samo pruža jednu od mogućnosti da to dokažu na sudu.

Molim vas još da zaključim i da nema ove izmjene i dopune u ovom zakonu, da je nema, nije isključeno opet da se u redovitom nekakvom postupku u nekakvom roku, slušajte da se pokuša poništiti prisilno prijevarom učinjen nekakav pravni posao između

tih fizičkih osoba. Mislim da je to. Ovim im mi to još jednom omogućujemo i potvrđujemo. Oni na to pravo imaju i bez ovog zakona.

I isto tako moram reći da sam bio u dvojbi kada sam slušao obrazloženje predlagatelja na našoj komisiji da li je ovaj, ova izmjena i dopuna ovako koncipirana pripada ovom zakonu? To je dvojbeno bilo na komisiji, ali je preovladalo je ovo. Ako je i jedno pravo bilo kog pojedinca, ma kako se on zvao i odakle god dolazio oštećeno, pružimo mu mogućnost ovom izmjenom i on to svojoe pravo ostvari. To nas je rukovodilo i ako osobno mislim da je bolje mjesto regulirati ove stvari u entitetskim zakonima, kad su u pitanju izbjeglice. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodin Radovanović. Ako je replika, a replika. Izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Drago mi je da je gospodin Filipović, kao dobar, odličan pravnik, rekao da i njemu se čini da ovaj zakon, da bi ovaj amandman bio priličniji za Zakon o imovinskim odnosima i obligacijama nego ovdje. Ja ću replicirati na ovaj njegov stav kad on kaže da su dvije strane, naravno kad su zamjenjivale to u nekim uvjetima bile obje nazočne i prisutne. Jesu. Naravno, ali u kojim uvjetima. Uvjetima u kojima su bile uperene puške, uvjetima u kojima su njihove kuće bile opkoljene, uvjetima u kojima su imali osjećaj da će im biti ugrožena porodica. Ne govorim ni o jednom pojedincu, ne govorim ni o jednom narodu, ni o jednoj tački, govorim o BiH u periodu od 8. aprila i ne znam do kojeg oktobra ili novembra ili decembra 95. – 92. Dakle, to su ti uvjeti. Oprostite gospodo. Ne možete, ako je to bilo normalno stanje, on da amandman ne treba, onda je besmisleno, onda niko ne može dokazati ovaj drugi dio da je bio pod prisilom. Govorimo o tome da je bilo pod prisilom.

Prema tome, u tom smislu gospodine Filipoviću, nije nikakav argument pravni to što sam ja bio prisutan ili ste vi bili prisutni kad sam ja preko svojih struktura vršio pristisak na vas da se zamijenite sa mnom, jer, dakle, jeste vi bili formalno prisutni, ali vi niste imali drugi uvjet, koji je elementarni pravni uvjet, dakle, slobodu. Vi ste u neslobodnim uvjetima odlučivali. Ipak, da se vratim na ono što je bitno.

Molim vas gospodo, još vas upozoravam jednom da gledamo u tekst ne u obrazloženja, ne u tumačenja. Ako pogledate tekst nema tamo ni RS ni Federacije. Nema je nikako. Ako pogledalte tamo nema Hrvatske nema Jugoslavije, Srbije, Crne Gore, Rumunije, sve je Bosna, ali ima nešto drugo. Ja kojio sam jednog dana zamijenio i prodao to i složio se s tim, danas sam vidio da su se cijene promijenile i to ne malo, onda su cijene glave bile beznačajne a kamo li imovine. Danas su se cijene promijenile. Nemojte zaboraviti da to može biti vrlo zanimljiv i važan motiv, da se ide na vraćanje procesa i vraćanje u nekakvo prvobitno stanje i da se otvara jedan proces opće gužve i nejasnoća i onoga što je najpreciznije gospodin Jukić definirao ne provodivosti.

Dakle, još jedanput repliciram gospodine Filipoviću, uvažavajući da je on pravnik, a da ja uopće nisam, a to ne samo običan pravnik nego do bara pravnik. I dalje tvrdim da iz ovog teksta amandmana, koji bi se našao u ovom zakonu nije, apsolutno jasno da se dokazivanje, napuštanje ili potpisivanje ugovora pod prisilom vrši samo usključivo sudom. Nije jasno i iz svih tih razloga tvrdim da ovaj amandman, vjerovatno sa najboljom željom kao formulacija uopće ne postiže taj cilj i postiže jedan drugi i iz tog razloga držim da bi ovdje umjesto preglasavanje, nadglasavanja, bojim se da ćemo doći u situaciju preglasavanja trebali ovo riješiti na drugi način. Ako neko u ovoj državi ima interes, kao Dom naroda. Ovdje predstavljamo i narode BiH. Ako neko u ovoj državi ima interes da štiti neki narod od prisilnog oduzimanja imovine, to smo mi koji predstavljamo Bošnjake i mi imamo apsolutni taj interes i on je neupitan. Što se mene osobno tiče, mislim da treba štititi svakog građanina i svakog pojedinca pojedinačno u njegovom pravu. Iz svih razloga tvrdim da ovaj amandman, ovako kako je predložen i predložen uniće konfuziju, koja će izazvati dodatnu nervozu pa i politizaciju čitavog ovog procesa. Zato predlažem da odustanemo od izjašnjavanja. Ako nećemo odbiti da odustanemo od izjašnjavanja, da damo priliku predlagачu Vijeću ministara da se izjasne, a možda predlagачu da korigira prijedlog. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepa. Ja umjesto ovoga bi li mogli razmišljati o tome da usvojimo ovo u prvom čitanju ovaj zakon. Izvolite Radovanović.

VINKO RADOVANOVIĆ

Dame i gospodo još sad i neću više. Prvo, gospodin Čengić, ja sva ova obrazloženja koja ste vi dali, ja sam shvatio kao podršku da se usvoje ovi amandmani, nisu ovo amandmani ovo je zakon. Sve što ste rekli ide u prilog da glasamo za ove, nije amandmane nego za ovaj zakon. Ja, stvarno ne vidim, mislim da se ovim zakonom pojednostavljaju stvari, a cijelo vrijeme se priča da se komplikuju stvari. Mi komplikujemo stvari, a zakon ih pojednostavljuje. Uopšte se ovaj zakon ne odnosi na prodatu imovinu, nego se fino ovdje piše na zamijenjenu imovinu, znači odnos između dva lica. Prema tome, nemojmo komplikovati nešto što je jednostavno rečeno ovdje.

Drugo, uhvatili smo se nekih slučajeva Hrvatska BiH. Zašto to, ovdje se spominju izbjeglice građani BiH. Molim vas, hajmo to tako posmatrati. Da li, molim vas, građani BiH izbjeglice. Mi štitimo građane BiH izbjeglice da li, molim vas samo malo. Građani BiH je izbjegao u Hrvatsku. Mi njega štitimo. Hajmo njega štititi. Nemojmo štititi građanina koji je iz Hrvatske došao u BiH. Znači, hajmo to tako posmatrati. Nemojmo miješati druge države. Hajmo posmatrati građane BiH. Mislim da ovo pripada zakonu o izbjeglicama zato što te slučajeve rješavaju Ministarstvo za izbjegla i raseljena lica. Oni vrše delozaciju i mislim da uz ovo obrazloženje da može da i to pomogne da ovaj zakon, da ova regulativa treba da ide u ovaj zakon i, još jedna stvar koja je još bitna, a malo smo je spominjali. Neko je spomenuo da je ovo, da se ovim zakonom vrši etničko čišćenje. Molim vas, naprotiv, mislim da mi ne usvajanjem ovog zakona podržavamo etničko čišćenje. Usvajanjem ovog zakona nećemo omogućiti više lica, više građana da

dođu u svoju imovinu i da se vrate u svoj posjed i tamo gdje su bili. Zato ako želimo da podržimo etničko čišćenje nećemo usvojiti ovaj zakon, a ako usvojimo ovaj zakon, moje mišljenje da će etničko čišćenje biti manje. Hvala.

MUSTAVA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodin Jukić je htio da govori.

VELIMIR JUKIĆ

Ja sam još dodatno, naravno, smatram kao i svi vi o ovome razmišljao i pravio razno-razne kombinacije. Ovakva izmjena i dopuna zakona bi se mogla primijeniti samo za građane državljanu BiH i njihove međusobne čendžere – razmjene. Dozvolite, međutim, sve one druge kombinacije, koje su kombinacije sa sržavljanima neke druge države, nema veze da li je susjedna ili bilo koja ne bi došla u obzir, znate zašto, jer dovodi sve te druge u vrlo neravnopravan položaj i dovodi ih u položaj i sutiaciju, da oni, zapravo, ostaju bez imovine, a naši građani državljani BiH u to vrijeme postaju vlasnici, jer su već postali vlasnici imovine tamo negdje nema veze u nekoj državi ik, a ovim mi sad kažemo, sad imate pravo postati vlasnici i svoje imovine koju su imali prije u BiH. Ja mislim da ovako nešto, pitanje je, jer ovaj zadnji dio i kad drugoj ugovornoj strani stave na raspolganje njenu zamijenjenu imovinu. Mi možemo govoriti samo i naši zakoni vrijede u BiH. Ja kažem, ako mijenjamo i mislimo na sve ove međusobne dogovore ljudi u BiH, čak je ovaj zakon dobar i zbilja ide tome da se ima suprotan učinak od etničkog čišćenja. Ima, dakle, učinak na vraćanju. Preferira ono bivše vlasništvo, ali kažem, ako je u pitanju sa drugom državom, onda je stvarno, po meni, diskriminatoran prema svim drugim državljanima, odnosno o imovini koja je u drugoj državi, jer tada bi naši državljani postali vlasnici imovine, to je tako sigurno svoje bivše u našoj državi, a onu tamo i tako su po, vjerovatno važećim zakonima te dražve uknjižili na svoje ime, jer se ovo ne odnosi na imovinu u drugoj državi. Nema veze, da li je to Crna Gora, Srbija, Mađarska, Hrvatska, Italija itd. i zato ja smatram da je ovo dobro upitno, smatram da nije provedimo i smatram da oni koji budu u prilici kjih se tiče ovaj zakon, a mogu doći, znači ova kombinacija, koju sam ja rekao, mislim da će biti vrlo upitn i pitanje koliko je moralno ovako nešto predlagati, jer ja opet kažem za prostor BiH podržavam ovaj zakon, dobro sam ovo proučio kombinacije sve. Podržavam, apsolutno je okej. A sve druge kombinacije sa imovinom izvan BiH su za mene vrlo, vrlo upitne, jer dovode u priliku naše da imaju i ono što već imaju i ovo što su prije ovdje imali itd.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Gospodin Filipović.

ILIJA FILIPOVIĆ

Ja sad i neću se više javljati. Upravo me gospodin Jukić, a dužan sam to reći. Vjerujem da to i znamo, nego se toga i ne možemo prisjetiti. Dakle, mi ovdje u Parlamentarnoj skupštini BiH, ne možemo donijeti ama baš ni jedan zakon koji će obvezivati bilo koga drugog izvan BiH.

Dalje, može usvojiti bilo koja institucija u Evropi, u svijetu, bilo kakav propis opći, on ne može vrijediti u BiH dok ga ovaj parlament ne odobri da se on ratificira. Evo imamo naredne neke točke kao takve. Dakle, mi bilo kojom normom pravnom, bilo kojim pravnim aktom, pa i Ustavom BiH ne možemo utjecati na odnose i u pravni sustav bilo koje druge držve. Dakle, to je jedno. Možemo ovo samo promatrat kao jednu pravnu normu koja se sad predlaže da se nađe u ovom zakonu, koja će obvezivati i odnositi se na državu BiH, na sve one koji su ušli u bilo kakav pravni posao zamjena nekretnina unutar države BiH. Izvan države BiH, te odnose mogu se regulirati nekakvim sporazumom bilateralnim, trilateralnim itd. i to će onda obvezivati. Opet bih još jednom podvukao. Postoje i neka odluka Visokog predstavnika od do da neki pravni poslovi se mogu staviti van snage itd. Dakle, ovdje se odnosi na ono primjena imovinskih zakona. Zašto ne omogućiti bilo kom, ako je njegovo pojedinačno pravo do te mjere zgaženo da ga je ovaj, tamo, kako kažemo prisilno, prinudom natjerao do suda ili do uknjižbe njegove imovine bez njegove volje, omogućiti mu da to vrati u normalnom postupku. Ja ne vidim nikakav razlog bez iz uz dvojbu da ovaj zakon ne bi trebao trpiti ovu izmjenu u ovom obliku. Ne bih više. Hvala lijepo.

MUSTAFA PAMUK

Obzirom da smo iscrpili i da je malo pokasno, poslije Brke ćemo prići glasanju.

OSMAN BRKA

Možda će biti replika. Ne možeš biti siguran.

Ja, zaista se mogu složiti sa konstatacijama, koje su ovdje iznesene kad se govori o građanima u BiH. Međutim, ja bih sad postavio jedno pitanje iz svih ovih diskusija sam nešto drugo zaključio. Kao da nekom nije u interesu ovdje koji sjede da građani Republike Hrvatske, državljani Republike Hrvatske koji sada žive u BiH ne dođu u svoj posjed. Znam ja dobro gospodine Filipoviću da mi ne možemo provoditi i narediti ni jednoj drugoj državi da naše zakone uvoji. To je sasvim jasno, ali isto je tako sasvim jasno da pritiscima međunarodne zajednice, nešto što je urađeno na štetu velikog broja građana Republike Hrvatske, gdje Republika Hrvatska treba da promijeni. Ja nisam zato da se problem građana Republike Hrvatske, ja sam to maloprije rekao i ponovit ću sto puta rješava samo na problemu na teritoriji BiH. Ja hoću da vjerujem da su ljudi koji su iz Hrvatske pod onakvim okolnostima preselili u Bosnu zainteresovani da se vrate, da im se vrati njihova imovina. Ja znam kakvi su zakoni doneseni u Hrvatskoj. Ja znam da mi to ne možemo riješiti. Ali, isto tako znam da međunarodna zajednica može puno toga uraditi da se to pomogne da se to riješi.

Nisam zato i neću nikad zato dignuti ruku da se na ovakav način rješava to pitanje, samo na teret svih građana BiH. I to, jednostavno, trebamo da prihvatimo da to nije u redu i mi svi to treba da prihvatimo, jer nisu to dva građanina, nije to pet, to su hiljade ljudi kojima treba riješiti status, kojima treba riješiti pitanje njihovog vlasništva, njihove imovine i šta ja znam. Ja nisam zato da se to na ovaj način rješava, gospodin Čengić je predložio. Ono što je on predložio ja, zaista, mislim da mi to trebamo tako da uradimo. Ako ćemo se ovdje preglasavati na tim stvarima, ovo nije dobro.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Brka. Ja mislim da smo mi ovu raspravu iscrpili i po Poslovniku ovog doma, moja zadaća je da stavim Prijedlog zakona u prvom čitanju na glasanje.

Ko je za ovaj zakon u prvom čitanju?

Ko je protiv?

Ko je suzdržan?

Zakon u prvom čitanju je usvojen.

Ja sad želim da za drugo čitanje ovog zakona, da ne bismo, da bismo, ipak, probali zakon usvojiti jednoglasno dovedemo ljude iz Vijeća ministara i da nam ljudi iz Vijeća ministara i svi drugi relevantni ljudi obrazlože, jer, jednostavno ja imam želju da odluke u Domu naroda budu usaglašene, da budu jednoglasno. Vijeće ministara je neko ko će to operacionalizirati. Da vidimo šta oni misle o tome i ja se slažem da, ja mislim da svaki zakon bi trebalo da dođe do Vijeća ministara pa da se i Vijeće ministara o njemu izjasni. Ja mislim da bi to trebalo.

Međutim, ja sam sklon da ovog puta zamolim jednostavno radi jedne atmosfere u ovom domu probamo zakon u drugom čitanju na narednoj skupštini donijeti.

Je li se slažemo tako?

Hvala vam lijepo, dajem pauzu za ručak sat vremena da ljudi ručaju.

/PAUZA/

... gospodo jeste li iz zajedničkih službi, jeste li zvali nekog iz Vijeća ministara da napravi izlaganje? Na ovu posljednju tačku dnevnog reda moramo imati nekog iz Vijeća ministara. Ako ne može predsjedavajući, pa ako ne može ministar, pa ima neko ko može i treba da dođe danas i informira o ovome što smo se dogovorili.

Dakle, 17. tačka dnevnog reda.

Ad.17. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Prijedloga odluke o ratifikaciji Ugovora o međunarodnom povremenom prevozu putnika običnih i putničkim autobusima, ugovor Interbus – predlagatelj Predsjedništvo BiH

Izvještaj nadležne komisije ste dobili i, evo, ima potrebu da Hasan kao predsjednik Komisije kaže nekoliko rečenica, vezano za ovo. Izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Ja bih bio spreman, ali oni hoće tačku po tačku.

Dakle, vrlo kratko, naša komisija je na posljednjoj mislim da je to bila 14. sjednica razmatrala Prijedlog odluke o ratifikaciji ovog ugovora i jednoglasno je usvojila da predložimo ovom domu da se ratificira ova odluka. Razloga je puno, naime, ovim ugovorom se precizira i olakšava promet autobusima iz BiH van BiH u području zemalja koje su potpisale, a to je preko 25 zemalja, u koje ulaze Evropska zajednica i još niz zemalja iz regiona, skoro sve osim Srbije i Crne Gore, a radi se o tome. Naime, od prilike su tri najčešće opcije, jedna je kada putnici, recimo u turističkom prijevozu kao jedna grupa trebaju putovati kroz više zemalja, pa pođu iz BiH i vraćaju se u Bosnu u istom sastavu, da ne bi prolazili proceduru pojedinačnog traženja dozvola za tranzit ili prolaz kroz zemlje, oni jednim dokumentom mogu osigurati to, ili ukoliko naši autobusi odlaze prazni na neku drugu lokaciju van BiH preuzimaju putnike i dovoze, ili ukoliko odvoze putnike odavde na neku lokaciju van BiH vraćaju se prazni itd.

Dakle, ovim se ugovorom reguliraju tehničke, proceduralne, pravne, formalne i druge činjenice, koje je potrebno zadovoljiti, na koji način se može realizirati ovo. Po ocjeni komisije ovo će u budućnosti olakšati kompanijama da mogu lakše prevoziti naše i strane građane izvan BiH na ovim povremenim turama i istovremeno omogućiti i stranim kompanijama, odnosno kompanijama iz drugih država pod istim uvjetima da dolaze u BiH i ocjena je da bi ovo moglo dalje olakšati turizam prema BiH, a istovremeno omogućiti i dalje zapošljavanje naših prevoznih kompanija. Naravno, kompanije će morati zadovoljiti određene tehnike i druge standarde.

Komisija, raspravljajući o ovom pitanju, pokrenula je pitanje jezika i utvrdila je, nažalost, vrlo često mi dobijamo i zakone, ugovore i konvencije itd. na nekom jeziku, koji je jako čudan i ne spada ni u jedan od tri službena jezika u BiH. Evo, kao primjer za ovaj ugovor navest ću vam u članu 1. u stavku a. kaže. Ovaj ugovor primjenjivat će se na međunarodni cestovni prijevoz putnika bilo koje nacionalnosti povremenim vožnjama. Zamislite molim vas, međunarodni ugovor koji je potpisalo 25 zemalja spominje nacionalnost. Ovo dušu dalo za našu opoziciju da vidite, vidite koliko su oni nacionalističke stranke, u njih nacionalnosti i u multilateralnim ugovorima. Evo ga naš kolega iz SDP-a već se smije na tu priliku.

Ali, da kažem sljedeće. Ovo, očito nije niko radio iz ove tri nacionalne stranke, nego su radili neki prevodioci, koji toliko ne znaju svoj jezik bosanski, hrvatski ili srpski da su riječi bilo kojeg državnog porijekla upotrijebili izraz nacionalnost, jer se očito radi tamo o engleskom izrazu koji ima i jedno i drugo značenje. Ovo, ova greška se pojavljuje nekoliko puta u ovom tekstu i ona nije, dakle, ovo nije jedina greška. Kako mi nemamo mogućnost u ovom času da utičemo na to, ja koristim priliku da u ime Komisije zamlim Dom da se Dom, odnosno Kolegij Doma, da se Kolegij Doma u ime Doma obrati svim nadležnim institucijama koje su uključene u proces prevođenja ovih međunarodnih ugovora i sporazuma da se ozbiljno vodi računa o tome i mislim da ćemo morati povesti računa i tu podržavamo pitanje gospodina Šiljegovića na početku današnje sjednice da što prije imamo ured za zakonodavstvo koji bi, pretpostavljam imao nadležnosti da ove papire malo prečešlja prije nego što dođu u ovu formu. Mi kažemo u ovom času mi ne možemo promijeniti, ali je, zaista, smiješno da se u međunarodnom ugovoru spominju

nacionalnosti, jer se, zapravo, uopće ne misli na nacionalnost, nego na građane različitih državnih porijekala, ili porijeklom različitih država.

Evo, nakon ovoga, mi predlažemo ovom domu da da saglasnost na ratifikaciju ovog ugovora. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo gospodine Čengiđu. Javlja li se neko. Stavljam predmet na diskusiju. Niko se ne javlja za riječ. Ja predlažem da glasamo.

Ko je zato da se da saglasnost za ratifikaciju ovog sporazuma, ugovora?

Jesmo li glasali svi? – 11

Ima li neko protiv?

Ima li neko suzdržavn?

Nema niko. Dakle, glasali smo jednoglasno.

Ad.18. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Prijedloga odluke o ratifikaciji sporazuma između Bosne i Hercegovine i Rumunije o trgovini i ekonomskoj saradnji – predlagač Predsjedništvo

Izvještaj nadležne komisije, gospodine Čengiđu, je li to vaša komisija? Izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Dakle, vrlo kratko. Ovo je jedan od uobičajenih bilateralnih ugovora i naša komisija je dala saglasnost, odnosno usvojila da se predloži ovom domu, da Dom da saglasnost za ratificaciju sporazuma između BiH i Rumunije o trgovini i ekonomskoj saradnji.

Želim obavijestiti ovaj dom, smatram to važnim da smo kao komisija zaključili da zatražimo od nadležnih tijela Vijeća ministara ili ministarstava Vijeća ministara da nam pripremi jednu informaciju, koja bi nam pokazala kakvi su efekti do sada, dakle, kakvi su ekonomski efekti i pozitivni i negativni do sada potpisanih ovih bilateralnih sporazuma, posebno onih u regiji kako bismo vidjeli, zapravo, šta realno donose ovakvi sporazumi i na koji način BiH može još više iskoristiti ove sporazume ili na koji način može izbjeći eventualne negativne efekte kojih, također ima.

Na kraju, predlažemo ovom domu da usvji ovaj sporazum. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepa. Čuli smo izlaganje o ovom sporazumu. Ostvaram raspravu. Ko se javlja za diskusiju?

Ko je zato da se da saglasnost na ratifikaciju ovog sporazuma?

Jednoglasno. Hvala lijepo.

Ad.19. Davanje saglasnosti za ratifikaciju Prijedloga odluke o ratifikaciji Tampere konvencije opružanju telekomunikacijskih resursa za ublažvanje katastrofa i operacije spašavanja i pomoći – predlagač Predsjedništvo BiH

Komisija ima ovdje isto svoj stav. Gospodine Čengiću.

HASAN ČENGIĆ

Dakle, ova konvencija je donijeta 1991. godine, a potom je proširena 1998. i Bosni i Hercegovini je predloženo, ovo je, zapravo zadnja šansa da se priključi ovoj konvenciji. Ona je, po našem mišljenju, zanimljiva za BiH, zato što, prvo, mi smo sami prošli strašne žrtve i stradanja i znamo dobro kako izgledaju posljedice bilo kakvih prirodnih ili drugih katastrofa ili nepogoda i smatramo da svijet u cjelini treba biti spreman i sposoban da reagira na takve događaje i da još više jedni drugima pomažemo.

U tom smislu je i ova konvencija, koja se brine i omogućava da osiguravanje telekomunikacijskih resursa za svrhe pomoći u slučaju katastrofa, kataklizmi i nepogoda. U) tom smislu je komisija i predložila ovom domu da Dom da saglasnost, jer smatramo da ćemo uz druge pogodnosti, dakle, ove opće, da smo usvojili jošjednu međunarodnu konvenciju doći u poziciju da možemo osigurati dodatnu obuku i dodatnu opremu po kriterijima i standardima koje omogućava ova tampere konvencija i istovremeno u slučaju da nam ne treba mi se nadamo da, ako Bog da da nam neće trebati zbog katastrofa i kataklizmi, da BiH može očekivati podršku od drugih koji su već potpisali ovu konvenciju.

Ono što bih htio ponovo ponoviti i navesti još jedan primjer kako izgleda taj naš jezik ružno taj naš jezik u ovim službenim dokumentima je i naslov ove konvencije u prijevodu na ove jezike. Ja ne znam, ja sam dobio jednu verziju, koja bi trebala da liči na bosanski jezik, ona to nije, ali, evo koristim ... koje imam u rucu, u kojoj se kaže da je ovo tampere konvencija o pružanju telekomunikacijskih resursa. Mi koliko znamo u našim jezicima u sva tri kažemo da pružamo pomoć, pružamo podršku itd., ali ako su u pitanju resursi onda je u pitanju korištenje, omogućavanje da se koriste, ustupanje resursa itd. ali pružanje resursa nije sigurno. Ovo je još jedan od primjera kako ružno izgleda taj jezik, koji po svemu sudeći, zaista zloupotrebljavaju ti neki koji su, možda naučili neke strane jezike, ali, nažalost, nisu se nikad potrudili da nauče svoj maternji. Iz tog razloga ja bih još jedanput insistirao na vama iz Kolegija Doma da zatražite, službeno da zatražite da se pojavi ovaj dokument u formi u kojoj je moguće, ako treba ponovo ovdje sa promijenjenim ovim izrazom, jer to, zaista, ružno zvuči i ja ću vam reći vrlo jasno. Vi imate prijatelje koj su jezičari, koji su profesori jezika na srednjim školama na univerzitetima itd. književnike, pjesnike, ljude koji imaju osjećaj za jezik i naš narod, odnosno sva tri naša naroda imaju izvanredan osjećaj za jezikom. Oprostite, prozivani smo toliko često za naše plaće za ovo za ono u opravdano i ne opravdano, ali, stvarno, ko će nas opravdati ovdje ako sutra izađe ovo u službenom glasu, odnosno u službenim novinama i kažu, evo ga, gospoda iz Doma naroda tamo sjedila, oni to iz čibuka, oni to nisu ni pročitali. Ni naslov nisu vidjeli kako to ni na šta ne liči. Pa, oprostitute, je li to jedna

normalna kritika građana. Niko se od njih ne sekira niti najveći broj njih razumije pravu proceduru koju mi u ovoj fazi ne možemo promijeniti, ali je, zaista krajnje vrijeme da to promijenimo. Ja vas molim da to učinimo i kao Dom i kao Kolegij. U protivnom, onda ćemo morati pojedinačno da djelujemo, a to ne bi bilo dobro i nije nam potrebno. Dakle, nama zaista trebaju i kvalitetni prevodioci i još jedanput ponavljam, trebaju nam lektori koji će voditi računa o tome da bi ovo, ovo su, ipak, službeni dokumenti. Ovo će se objaviti. Ovo će se naći u kancelarijama hiljada advokata, pravnika, činovnika itd. i moramo voditi računa kako ti dokumenti izgledaju na našem jeziku. Hvala lijepa.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepa. Ja mislim da će Kolegij i službe Skupštine intervenisati. Hvala ti Hasane. Otvaram raspravu o ovoj tački dnevnog reda. Javlja li se neko za riječ? Ne. Hvala lijepo.

Da li ste zato da se da saglasnost za ratifikaciju ovog prijedloga?

Ko je za?

Nema niko protiv. Dakle, jednoglasno.

Ad.20. Izvještaj o radu Komisije za vanjsku i trgovinsku politiku Doma naroda za period 17. juni do 27. novembar 2003. godine

Dobili ste izvještaj Komisije i, ako predsjednik Komisije, koja vrlo ozbiljno radi, ima potrebu da izađe za govornicu i da kaže nekoliko rečenica o ovome. Izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Kao što vam je poznato Komisija ima obavezu da priprema i dostavlja izvještaj o svom radu ovom domu i mi smo u svojoj uobičajenoj proceduri na predzadnjoj sjednici usvojili ovaj izvještaj i proslijedili ga ovdje Domu. Mi nemamo obavezu, ili barem do sada u Poslovniku nije propisana obaveza da se podnosi godišnji izvještaj, što je malo čudno, nego periodični izvještaj, pa se pred nama nalazi periodični izvještaj za period od 17. juna do 27. novembra, ili bolje rečeno za drugu polovinu prošle godine.

U cjelovitom izvještaju, samo kratko, mi smo imali na dnevnom redu tri prijedloga zakona, 40 ugovora i sporazuma 16 informacija i izvještaja 12 izvještaja parlamentarnih delegacija itd. za čitavu godinu.

Ono što bih htio naglasiti u vezi sa ovim izvještajem za drugu polovinu prošlegodine je samo dvije stvari. Mi smo se obraćali nekoliko puta Kolegiju da nam pomogne u rješavanju dva pitanja, jer su to bile teme rasprave naše komisije. Jedno je da se riješi pitanje sekretara, da se konačno riješi pitanje sekretara, jedno koje uobičajeno i potrebno zakonom i drugo pitanje da zamolimo Kolegij da u saradnji sa drugim Kolegijem doma definiše kriterije ili odredi grupe prijateljstva sa drugim zemljama, kako bismo konačno počeli sa saradnjom jer veći broj zemalja je formirao grupe prijateljstva,

parlamentarne grupe prijateljstva sa Parlamentom BiH, ali mi nemamo svoju stranu koja bi nastavila saradnju što nije nikako dobro.

Dakle, što se tiče ostalog, Komisija radi uobičajeno. Ja moram samo na kraju reći, evo, nažalost nemamo ni medije ovdje, to za njih nije zanimljivo. Za 14 sjednica ili vjerovano 130 ilio 140 tačaka koliko smo imali do sada za manje od godinu dana na ovoj komisiji, samo jedanput u samo jednoj tački jedno pitanje smo vratili natrag. Dakle, ne da se nismo složili, nego smo se složili da ga vratimo natrag i razmatrali ga naknadno. U svom ostalim slučajevima smo se usaglasili i mogu slobodno reći da uopće nije bilo moguće uočiti ko predstavlja koju stranku i koji narod, jer smo, naprosto razgovarali na način, koji je, zaista išao za tim da se nađu najkvalitetnija i najpoboljnija rješenja. U tom smislu, ja mogu reći da imam najlakši posao u ovom domu predsjedavati komisijom u kojoj su svi ljudi sposobniji i vrijedniji od mene, tako da ja se zahvaljujem na saradnji i želim da je nastavimo i dalje.

MUSTAFA PAMUK

Haso, dobro je, ostat ćeš na tojo komisiji do kraja. Nećemo te mijenjati. Evo, čuli smo izvještaj, kad tako nesposoban vodi tako sposobnu komisiju. Dobro je, avijacija, helikopteri. Evo čuli smo izvještaj, imali ste pred sobom izvještaj, čuli smo i Hasanovo izlaganje. Ja otvaram raspravu na ovu temu, vezano za ovaj izvještaj. Javlja li se neko za riječ. Hvala lijepo.

Možemo li kazati ko je zato da se izvještaj usvoji?
Hvala lijepo. Jednoglasno.

Ad.20. i 21. tačka dnevnog reda. To je ova tačka koju smo naknadno usvojili

Informacija o okolnostima uhićenja gospodina Ante Jalavića, Miroslava Prce i Miroslava Rupčića, s aspekta poštivanja zakona, propisane procedure i, eventualnog kršenja ljudskih prava i temeljnih sloboda

Mi smo govorili i očekivali da neko iz Vijeća ministara, kako je rečeno, na posljednjoj sjednici, na zajedničkom sjednici oba doma da će predsjedavajući Vijeća ministara, onog momenta kada bude znao o tome nešto kazati i podnijeti izvještaj Domu. Mi smo očekivali i tražili da neko dođe ili nadležni ministar ili njegov pomoćnik, ili, normalno predsjedavajući Doma, odnosno predsjedavajući Vijeća ministara. Koliko ja vidim niko se od tih ljudi nije odazvao, što smatram zajedničke službe su tražile da dođe gospoda, evo sekretar ovog doma Jadranko kaže da su na sastancima i da, eto to je razlog što nisu došli. Meni je žao i sad ja kolegama hrvatskim delegatima ili zastupnicima postavljam jedno pitanje. Volio bih da se o tome dogovorimo hoćemo li raspravljati o ovom, ili ćemo tražiti na narednoj sjednici izvješće odgovarajućih ljudi, jer ja moram reći kao čovjek da na ovu temu mogu raspravljati i znam samo toliko činjenica, ako su to činjenice, koje sam pročitao u dnevnoj štampi ili čuo i vidio u elektronskim medijima. Međutim, ne mislim da suto sigurne i prave, da su to činjenice, ja mislim da su to opet neka razmišljanja, ili možda čak i netačne informacije. Ne mogu to tvrditi, ali

nisam siguran ni da su tačne. Moja znanja o ome su jako slaba. Ja znam samo to iz štampe. Ako vi gospodo znate nešto više da kažete da diskutujemo, eto to je to. Hvala vam lijepo. Ja ne znamo ja bih volio da se izjasnimo da ostanemo kao i do sada dom koji se i zastupnici koji se o svemu dogovaraju, koji se razumiju, koji do sada kvalitetno zajedno rade. Ja bih vlio da čujem šta vi mislite kako ćemo to sad nastaviti. Evo, gopspodin Jukić.

VELIMIR JUKIĆ

Gospodine predsjedatelju, dame i gospodo,

Sukladno zaključku sa zadnje zajedničke sjednice oba doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, održane 23. tj. u petak kada je tražena informacija o, evo o okolnostima uhićenja gospodina Ante Jelavića, gosodina Miroslava Prce i gospodina Miroslava Rupčića. Na sjednici subi nazočni gospodin Adnan Terzić, predsjedatelj Vijeća ministara i ministar sigurnosti gospodin Bariša Čolak, koji su tada rekli da imaju vrlo malo, odnosno da nemaju nikakvih informacija o ovom događaju, a u zaključku je uslijedio nakon ove rasprave. Rečeno je, imam ja ovdje kod sebe, jer sam zatražio stenogram sa ove sjednice da će se u skoro, što je moguće u skorije vrijeme dati sve potrebne informacije. Kako do danas tih informacija nemamo, a ja ću ovdje iz stenograma pročitati šta jer rekao gospodin predsjedatelj Vijeća ministara, gospodin Terzić na ovoj zajedničkoj sjednici. Dakle, ono što je logično, vrlo korektno bilo. Dakle, bilo koji zastupnik, bilo koji klub ili Parlamentarna skupština će dobiti potpunu infomraciju onog momenta kad tu informaciju dobiju nadležni državni organi, to je u prvom redu Ministarstvo sigurnosti, koje će informirati Vijeće ministara, a Vijeće ministara će to, odnosno tu informaciju proslijediti vama Parlamentarnoj skupštini BiH. Vrlo korektno i ja vjerujem da je ovo bilo i da je iskreno. Znači, do danas takve informacije nisu stigle, nisu saznali te informacije.

Međutim, ja smatram da mi kao dom dio Prlamentarne skupštine BiH trebamo raditi svoj posao, trebamo tragati za istinom, trebamo istinu utvrditi. Ja predlažem da mi danas ovdje, kako nemamo podloge za raspravu, dakle, nema novih informacija. Ovo što je reče, što smo imali priliku vijediti iz tiska i iz elektronskih medija, jeste jedan dio tih informacija. Mislim da mi zastupnici i da Parlamentarna skupština, odnosno Dom naroda Parlamentarne skupštine treba imati pune i prave informacijoe, da se ne bi špekuliralo da li je bilo povreda zakonom propisane procedure oko lišavanja slobode ove gospode i da li je bilo kršenja ljudskih prava i temeljnih sloboda. Ja mislim da to ovaj dom treba utvrditi. Mi se ne trebamo libitii eksplatirati sva svoja prava, ali i obveze i ja predlažem da mi u ovuo sfrhu formiramo istražno povjerenstvo, koje će utvrditi sve okolnosti i činjenice i koje će podnijeti ovom domu na radzmatranje i usvajanje svoja saznanja u vidu jedne informacije i da damo rok koji bi to bio. Ja predlažem isto tako da rok ne bude predugačak. Mislim da je ovo aktualno, jer treba o ovome znati što prije sve okolnosti. Ne zaboravimo. Ja ću podsjetiti samo na neke činjenice, apsolutno, podržavam, mislim da podržavamo svi i jesmo za princip da je sudbena vlast potpuno autonomna i neovisna i ne želimo se ovim miješati u nadležnosti i posao pravosudnih tijela.

Međutim, smatramo da imamo pravo i obvezu utvrditi da li je bilo propusta kod ovih radnji samog uhićenja, je li se to moralo i trebalo uraditi na ovaj način i da li je bilo propusta oko samih tih radnji. Isto tako da li je bilo kršenja ljudskih prava i temeljnih sloboda ovih unićenika. Mislim da je to naše i pravo i obveza i predložio sam da, možda vodimo raspravu, ali kako nemamo dodatnih informacija da se usmjerimo i idemo ka formiranju povjerenstva, koje će u miru prikupiti sve informacije i informirati nas a da mi ne vodimo ovdje prazne rasprave u nedostatku argumenata i pravih informacija.

MUSTFA PAMUK

Hvala lijepa gospodine Jukiću. Evo čuli smo prijedlog i diskusiju gospodina Jukića. Da li se još neko javlja za diskusiju? Gospodine Čengiće izvolite.

HASAN ČENGIĆ

Ja samo želim podržati prijedlog gospodina Jukića, upravo zašto nemamo nikakvih dodatnih činjenica. Ne bi se upuštali ni u kakve rasprave, na osnovu onoga što imamo u javnosti, niti je to dovoljno niti je potpuno niti bismo time dobili pravu sliku. Naravno, da smatram da svako podliježe zakonu da niko nije iznad zakona i da svako treba odgovarati za svoje postupke i da onaj ko je počinio krivično djelo mora odgovarati.

Istovremeno smatram da svako mora imati jednake uvjete, dakle, apsolutno jednake uvjete i zakonske uvjete za svoju odbranu i dokazivanje svoga stava i svoje nevinosti.

U tom smislu ne bi bilo dobro da se ovakvo stanje produži da potraje, jer se onda može politizirati na jako puno načina i može se odraziti na jako puno aktivnosti koje teku na ono što bi rekli dnevnu politiku, a i na neke druge važnije odnose, što nikako ne bismo smjeli dozvoliti.

Mi znamo dobro da je u BiH jako teško uspostavljati povjerenje, jako teško sarađivati na određenim pitanjima, da su mnoge stvari osjetljive ili smo preosjetljivi za mnoge stvari i lahko odemo u prostor politiziranja, lahko odemo u prostor da smo ugroženi da smo neravnopravni itd. i u tom smislu jedini put da to preduprijedimo jeste da imamo prave informacije, da tražimo da svako postupa zakonito i da prije i poslije svega poštujemo državne institucije, ali na dva načina, jedan način da im damo priliku i da ih podržimo kada rade po zakonu i istovremeno da poštujemo one koji su nekada bili u državnim institucijama da imaju pravo ne samo da budu jednako tretirani nego da sve dotle dok se ne dokaže nečija krivnja da znamo da nisu kriovi. I, iz tog razloga smatram da je formiranje jedne komisije od koristi, s tim da ja ne mislim da bi bilo dobro da joj dajemo bilo kakve ovlasti i zaduženja koja u ovom času niti joj trebaju niti joj pripadaju niti imamo elemenata zato. Naprosto da joj damo zadatak da istraži činjenice u vezi s pritvaranjem, privođenjem itd., a naravno da u javnosti postoje vrlo jednostavna pitanja. Zašto neko ko se pojavljivao na pozive suda i davao izjve treba biti uopće privođen silom, ili zašto nekom treba biti određen pritvor, ukoliko je već imao dvije ili tri godine

vremena da ako je htio onemogućiti dolazak dokaza ili utječe na svjedoke. Koliko znam to su dva glavna i jedina razloga koja opravdavaju pritvor u toku istražnog postupka. Svakako da su ova i pitanja druga važna i da bi bilo dobro da što prije dobijemo odgovore na to. Mislim da bi bio zadatak te komisije da prije svega i odmah stupi u ontakt sa nadležnim državnim organima i da informacije koje oni posjeduju dobije, a potom da potakne državne organe da oni sami potraže informacije koje, eventualno do sada nisu dobili.

Činjenica je da u javnosti ostaje vrlo nerazumljivo i nejasno kako je moguć da čak u ministarstvu koje je formalno provelo postupak hapšenja i pritvaranja ministar ministarstva malte ne nije znao za taj slučaj i ne može dati više informacija. Dakle, sve to skupa, zapravo malo osjetljava ne samo ovaj slučaj, nego osvjetljava jedan ambijent u kome se dogodio ovaj slučaj u kojima su se možda dogodili neki drugi slučajevi itd.

Dakle., uvažavajući zakonitost i odgovornost svakog pred zakonom, a na drugoj strani uvažavajući prava svakoga da bude fer i jednako tretiran pozakonu, smatram da trebamo formirati ovu komisiju i dati joj zadatak da radi svoj posao i da nas čim prije obavijesti o rezultatima. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala gospodine Čengiću. Imamo li dalje. Izvolite gospodone Spajiću.

ANTO SPAJIC

Gospodine predsjedniče, štovani zastupnici, ako nema niko više da diskutira po ovoj točki dnevnog reda, sigurno hrvatski klub zastupnika je volio da je dobio danas pravu istinu, onda sigurno ove zaključke i ovu komisiju ne bi formirali.

No, međutim, vidjeli smo da nema, a cijeneći staj isti klub, znači važnost i veličinu ovog tijela, mi smo dali prijedlog zaključaka i ja ću ga lagano pročitati, tako da i ovo tijelo koje uvažavamo da ga ne bi u nezgodnu poziciju doveli. Ja bih zamolio da pratite prijedlog zaključaka da možete komentirati, odnosno dati izmjene i dopune neke.

Na temelju članka 23. točka 4. Poslovnika Doma naroda Službeni glasnik BiH, broj 27/00, a s obzirom na specifično pitanje očitovano u činjenici da na vrlo neuobičajen i tajnovit način u petak 23. siječnja 2004. godine u ranim jutarnjim satima između 4: 30 i 5:15 sati došlo do uhićenja gospodina Ante Jelavića, gospodina Miroslava Prce i gospodina Miroslava Rupčića zbog čega su u svezi sa ovim događajem ist dan tijekom zasjedanja zajedničke sjednice oba doma Parlamentarne skupštine BiH hrvatski zastupnici u Zastupničkom domu Kluba HDZ –Demokršćani i članovi Kluba hrvatskog naroda u Domu naroda zatražili od Vijeća ministara BiH odmah cjelovitu informaciju o okolnostima u kojima se dogodilo lišvanje slobode navedenih osoba.

Budući da zahtijevanu informaciju Vijeće ministara BiH još uvijek nije dostavilo Prlamentarnoj skupštini BiH, a navedeno specifično pitanje implicira kršenje ljudskih prva i temeljnih sloboda kao najvećih vrednota određenim člankom 2. Ustva BiH, Dom naroda na sjednici održanoj 28. siječnja 2004. godine, donosi zaključak o utemeljenju

istražnog povjerenstva Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH, radi utvrđivanja okolnosti gospodina Ante Jelavića, Miroslava Prce i Miroslava Rupčića s aspekta poštivanja zakonom prpisane procedure i eventualnih kršenja ljudskih prava i temeljnih sloboda uhićenika.

1. Istražno povjerenstvo čine tri člana.
2. Istražno povjerenstvo, ne dovodeći svojim radom u pitanje načelo samostalnosti i neovisnosti sudbene vlasti u BiH, dužno je utvrditi sljedeće:
 - a. Je li poštivana zakonom utvrđena procedura za uhićenje
 - b. Je li bilo kršenja ljudskih prava temeljnih sloboda kod uhićenja
3. Cilj istražnog povjerenstva je pribaviti utemeljene i potpune informacije, te u odnosu na pitanje iz članka 2. ovog zaključka utvrditi sve važne i odlučne činjenice u najužoj suradnji sa relevantnim institucijama Federacije BiH i države BiH, koje su dužne postupiti po zahtjevu povjerenstva u odnosu na utvrđene zadaće povjerenstva ovim zaključkom.
4. Istražno će povjerenstvo obaviti istraživanje za koje je osnovano najkasnije u roku 30 dana, te u istom razdoblju podnijeti izvješće Domu.
5. Svaki član istražnog povjerenstva zadržava pravo zahtijevati da se u izvješću posebno navede njegovo mišljenje.
6. Stručne i tehničke poslove tijekom rada istražnog povjerenstva obavljat će zajedničke službe Parlamentarne skupštine BiH.
7. Za slučaj utemeljena identičnog istražnog povjerenstva s istom zadaćom u Zastupničkom domu povjerenstva oba doma mogu objediniti svoj rad i podnijeti zajedničko izvješće Parlamentarnoj skupštini BiH.
8. Ovaj zaključak stupa na snagu danom donošenja.

To je, znači, prijedlog Kluba hrvatskih zastupnika. Hvala.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Čovjek se skoncentriso mudro. Izvolite sekretaru. Uvažene kolege čuli smo ovo što nam je pročitao naš kolega gospodin Anto Spajić. Ima li neko neku primjedbu? Ima li neko nešto dodati ovdje i da čujemo prijedloge kandidata.

Prvo, da čujemo hoćemo li, ovo je zaključak kojim se traži formiranje istražne komisije, vezano za slučaj uhićenja gospodina Ante Jelavića, gospodina Miroslava Prce i gospodina Miroslava Rupčića.

Ko je zato, za ovo što je predložio gospodin Spajić?
Hvala. Jednoglasno.

Dakle, da predložimo sad članove Komisije ispred Doma naroda. Ja mislim da iz svakog naroda treba da bude po jedan član komisije. Izvolite gospodine Spasojeviću. Predsjedavajući ne može.

ZORAN SPASOJEVIĆ

Gospodine predsjedavajući, kolege poslanici,
Ispred Kluba srpskih poslanika predlažem gospodina Boška Šiljegovića.

MUSTAFA PAMUK

Hvala lijepo. Izvolite gospodine Brka.

OSMAN BRKA

Ispred Kluba bošnjaka predlažem dr Halida Genjca.

MUSTAFA PAMUK

Gospodo ispred hrvatskog kluba.

ANTO SPAJIĆ

Ispred hrvatskog kluba predlažemo gospodina Iliju Filipovića.

MUSTAFA PAMUK

Kolege čuli smo prijedloge. Dakle, Boško Šiljegović, Halid Genjac i gospodin Filipović.

Je li se slažemo sa ovim prijedlogom?

Hvala lijepo. Gospodine Filipoviću dignite karton, da znamo da ste to pristali i Boško isto.

Dakle, 11 za i 1 protiv. Hvala lijepo.

Ovim smo završili 17. sjednicu Doma naroda Parlamenta BiH. Zahvaljujem se kolege na saradnji i volio bih da uvijek budemo ovako kooperativni.

Sjednica je završena u 16:10 sati.